

சோஷலிஸ்ட்

தத்துவமும் நடைமுறையும்

1988

5

- ★ சோவியத் யூனியனின் புதிய சமாதான முன் முயற்சிகள்
- ★ உழைக்கும் மக்களின் ஐக்கிய, ஒருமைப்பாட்டு விழா
- ★ உலகப் புரட்சிகரப் போக்கின் பெரும் காரணி

சோஷலிஸம்

தத்துவமும்
நடைமுறையும்

சோவியத்
சித்தாந்த
அரசியல்
பத்திரிகைகளின்
மாதாந்த
மஞ்சரி

நொவஸ்தி
செய்தி
ஸ்தாபனத்
தயாரிப்பு

27, சேர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா
மாவத்தை, கொழும்பு 7 லுள்ள
சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசு
கள் ஒன்றிய தூதரகத் தகவல்
பிரிவின் தலைவர் ஏ. ஓ.
வொல்கோவ் அவர்களால் கொழும்பு-
10, 93, மா " -கந்த ரோட், மரு
தாணயிலுள் பிரகதி அச்சகத்தில்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

இன்றைய விவகாரங்கள்	சோவியத் யூனியனின் புதிய சமாதான முன் முயற்சிகள்	03
மார்க்ஸியம்-லெனினியமும் எமது காலமும்	ஆர். லாந்தா உலகப் புரட்சிகரப் போக்கின் பெரும் காரணி கார்ல் மார்க்ஸும் மார்க்ஸியமும்	12 16
சமாதானம், படைக் குறைப்புக்கான வாய்ப்புக்கள்	வி. ஸிமனோவ் நியூக்லியர் யுகத்தின் எல்பே வி. வியகோகொலெவ் ஆசியாவில் சமாதானம், பந்தோபஸ்துக்காக நியூக்லியர் சூன்ய மண்டலங்களின் முக்கியமான பாத்திரம்	17 20 25
வரலாறும் அனுபவமும்	உழைக்கும் மக்களின் ஐக்கிய, ஒருமைப்பாட்டு விழா பாஸிஸத்தை ஒழித்துக்கட்டுவதில் தீர்க்கமான பங்களிப்பு	28 30
சோவியத் சமுதாயம்: வாழ்வும் பிரச்னைகளும்	சோயா புக்கோவா மாதர் பிரச்னையும் எமது காலமும் சோவியத் யூனியனில் கலைச் சுதந்திரம்	35 39
சோஷலிஸமும் இன்றைய உலகமும்	இவான் கொவலென்கோ உலக சோஷலிஸமும் அணிசேரா இயக்கமும் "எமக்கு உதவவே இங்கு வந்துள்ளனர்"	43 47
இளைஞர் உலகம்	இன்றைய மாணவர்களின் பெரும் பொறுப்பு குழந்தைகளும் ஆயுதங்களும்	50 53
வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்னைகள்	பொருளாதார விடுதலை-ஓர் அதியவசரமான கடமை	57
அரசியல் கல்வி	நவயுகத்தின் சாராம்சம்	60

சோவியத் யூனியனின் புதிய சமாதான முன் முயற்சிகள்

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் மிகையில் கொர்ப்ச்சேவ் யூகோஸ்லேவியாவின் சமஷ்டியப் பேரவையில் மார்ச் 16ம் திகதி உரையாற்றினார். அவரது உரையின் சர்வதேச விவகாரங்கள் பற்றிய பகுதியை வாசகர்களுக்கு வழங்குகிறோம்.

கூடந்த பல தசாப்தங்களை, உலகம் பதற்றங்களும் தற்காலிகத் தணிவும் "கெடுப்பிடிப்போரின்" வெடிப்புக்களும் சர்வதேச சூழலில் ஒப்பீட்டளவிலான ஏற்ற இறக்கங்களும் மிக்க காலகட்டங்களாக அறிந்திருக்கிறது. ஆனால், ஒரு விஷயம் மாற்றமடையாமலேயே இருந்துவருகிறது. ஆயுதங்களின் மட்டம், மிகவும் குறிப்பாக நியூக்லியர் ஆயுதங்களின்

மட்டம் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. அதே சமயம், பொதுப் பந்தோபஸ்து சரிந்து வந்திருக்கிறது.

இப்போது என்றுமில்லாத வரறு முதல் தடவையாக, எதிர் திசையில் நகரத் தொடங்குவது சாத்தியமான தென நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது—ஆயுதப் பெருக்கத்தை நோக்கியல்ல, சாதாரணமாக

ஆயுதங்களை உறையச் செய்வதற்கும் கூட அல்ல—ஆனால், நியூக்லியர் பாசறைகளின் குறைப்பை நோக்கி நகர்வது சாத்தியமானதென நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாஷிங்டனில் கைச்சாத்திடப்பட்ட உடன் படிக்கை இன்னமும் சோவியத் மற்றும் அமெரிக்க சட்ட வரைஞர்களின் முன்னிலையிலேயே இருக்கின்றபோதிலும் மனிதகுலம் இறுதியில் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கிறது.

தாகத்தைத் தணிப்பதற்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் நீர் அருந்த வேண்டும் என்பது வாஸ்தவமே. வாஷிங்டன் உடன்படிக்கை, மிகக் கொடிய ஆயுதங்களில் நான்கு அல்லது ஐந்து சதவீத ஆயுதங்களை மாத்திரமே ஒழித்துக்கட்டுவதற்கு வகை செய்கிறது. ஆனால், நியூக்லியர் குவிய உலகை நோக்கிய, பொதுவாக ஆயுதப் போட்டியை நிறுத்துவதை நோக்கிய முதல் நடவடிக்கை என்பதில் இது முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது. அது படைக்குறைப்புக்கான ஒருவித ஆரம்ப மேல் கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது பல்வேறு கருவிகள், வடிவங்கள் மற்றும் முறைகளுடன் தேர்ச்சி பெறுவதோடு தொடர்புபட்டிருக்கிறது; இது இல்லாமல் இப்போக்கு மேலும் முன்னேற்றம் காண முடியாது. முதலாவதாக, நியூக்லியர் ஏவுகணைகளின் அழிப்பைப் பரிசோதிக்கும் முறையைச் செயலூக்கமுடன் அவதானிப்பதையும் நம்பிக்கையைப் பெருக்குகின்ற மற்றும் பொதுவாகவே மெய்நிலையறிதல் நடவடிக்கைகள் பலவற்றையும் நான் இங்கு பொருள்படுத்துகிறேன்.

அதிகாரபூர்வமாக சோவியத் யூனியன், அமெரிக்கா ஆகிய இரண்டு நாடுகளே இந்த உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டிருக்கின்றன. ஆனால் உண்மையில் அதை சர்வதேச நியாயத்தின் கூட்டு உருவாக்கமாகவும் இரண்டு இராணுவ-அரசியல் குழுக்களையும் நடுநில மற்றும் அணிசேரா நாடுகளையும் சேர்ந்த டஜன் கணக்கான நாடுகளைச் சம்பந்தப்படுத்தும் ஓர் முயற்சியின் பெறுபேறாகவும் நாம் கருத்திற்கொள்வதற்குச் சகல ஆதாரங்களும் உள்ளன.

இக் கருத்தமைப்பிலிருந்து தொடங்கி, அதற்கான தயாரிப்பின் ஒவ்வொரு கட்டத்தின் போதும் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் நாம் தொடர்ச்சியாகவும் விவாகவும் எமது வார்டா ஒப்பந்த நேச அணிகளுடன் விவாதித்திருக்கிறோம். இயல்பாகவே, யூகோஸ்லேவியா உள்ளிட ஏனைய சோஷலிஸ நாடுகளுடன் ஆலோசனை நடத்தினோம். ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் மாத்திரம் நாம் பரிந்துரைகளைச் செய்யவில்லை, ஏனைய நாடுகளுடனும் கூட நாம் ஆலோசனை செய்தோம்.

அண்மிய எதிர்காலத்தில் வெற்றிக்கான சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளனவா?

இக்கேள்விக்கு ஒருவர் தற்காப்புடன் கூடிய நம்பிக்கையுடனேயே பதிலளிக்க முடியும். உண்மையில் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் நிச்சயமாக உள்ளன. ஆனால், ஆயுதப் போட்டியை இறுதியில் நிறுத்தவும் மனிதகுலத்திற்கு நியூக்லியர் குவிய மற்றும் வன்முறையற்ற

உலகிற்கான கதவை அகலத்திற்கு விடவும் இன்னும் மிகக் காத்திரமான முட்டுக்கட்டைகள் அகற்றப்பட வேண்டியுள்ளன.

வாஷிங்டனில் ஓர் நல்ல அஸ்திவாரம் இடப்பட்டிருக்கிறது, 1972-ம் ஆண்டில் கைச்சாத்திடப்பட்ட விதத்திலேயே ஏபிஎம் உடன்படிக்கை பேணிக்காக்கப்படும் என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் கேந்திரத்தாக்குதல் ஆயுதங்களை இரு தரப்புக்களும் அரைவாசியால் குறைப்பதற்கான ஓர் ஒப்பந்தம் குறித்து தொடர்ந்தும் வீறுடன் பணியாற்றுவதற்கு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற சந்திப்பின் பின்னர், சோவியத் யூனியனுக்கு அமெரிக்க இராஜாங்கச் செயலாளர் ஜோர்ஜ் சூல்டல் விஜயம் செய்தபோது சில பெறுபேறுகளைச் சாதிப்பது சாத்தியமென நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேந்திர நியூக்லியர் ஆயுதங்களைக் குறைப்பது பற்றிய பேச்சுக்கள் சர்வதேச சமாஜம் முழுவதின்னும் பேரார்வம் மிகக் கவனத்தின் மத்தியில் இடம்பெற்று வருகின்றன என்பது பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். நான் உங்களுக்கு இதை கூற விரும்புகிறேன்: தாராளவாத மனம் படைத்தவர்கள் உட்பட பல அரசியல்வாதிகளை நான் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது, இவர்களில் எவராவது படைக்குறைப்பு பற்றிய சோவியத்—அமெரிக்க சம்பாஷணையை மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் அரசியல் பற்றி சந்தேகங்கள் தெரிவிக்கவில்லை.

இப்போது நிகழ்ச்சி நிரலில் இருக்கும் ஒப்பந்தங்கள் மிகத் துல்லிதமாக எப்பட்டியிருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய பிரச்சனை குறித்து அத்திலாந்திக் கின் இரு மருங்கிலும் சூடான விவாதங்கள் நடைபெற்று வருவது மற்றுமொரு விஷயம். இது ஓரளவு மாபுலமாக இருக்க வேண்டும் என்றே நாம் கருதுகிறோம். ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் அதன் பந்தோபஸ்து நலன்கள் முக்கியமானவை; மேலும் இந்தப் பிரச்சனைகளை விவாதிக்கும்போது அரசியல் வட்டாரங்களும் பரந்த வெகுஜனத்தினரும் மாறுபட்ட கண்ணோட்டங்களைத் தெரிவிக்கின்றனர் என்பது நியாயத்தின் பாற்பட்டது. இப்போக்கில் தெளிவாக மிகைப்படுத்தப்பட்ட கோரிக்கைகளும் கூட முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், காலவோட்டத்தில் அரசியல் கலையும் பேச்சுக்களின் கலையும் சம வலுவுள்ள நலன்களைக் காண்பதில் ஓர் நியாயமான சமரசத்தின் மூலம் பல்வேறு கண்ணோட்டங்களையும் மிகத் துல்லிதமாக ஒரு பொதுவான நிலைப்பாட்டிற்குக் கொண்டு வருகின்றன.

சோவியத் யூனியனதும் எமது சோஷலிஸ நேச சக்திகளதும் எல்லாச் சிந்தனைகளும் செயல்களும் பொருளாதார உறவுகள், அரசியல், இராஜதந்திரம், கலாசாரம், மக்களின் பிரக்ஞை மற்றும் மனோபாவத்தில் சூழ்ந்துள்ள கெடுபிடிப்போரின் ஃவர்களை இறுதியாகப் பிடுங்கி எறியும் மார்க்கத்திலானவை.

அத்திலாந்திக் கிவிருந்து யூரல்ஸ் வரையில், கண்டம் முழுவதிலும் ஆயுதப் படைகளையும் ஆயுதங்களையும் குறைப்பதே ஐரோப்பாவில் சமாதானத்தை வலுப்படுத்தும் பிரதான களமாகும் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இரட்டை இடமர்வு எனப்படும் அமைப்புக்கள், அதாவது நியூக்லியர் வெடி முகப்புக்களைக் கொண்டு செல்லும் ஆற்றலுள்ள அமைப்புக்கள் இங்கு விதிவிலக்கானவையல்ல. சொல்லப் போனால், ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்தினதும் பங்கேற்போடு இந்தப் பிரச்சனைகள் அனைத்தையும் கருத்தாழமுடனும் உண்மையிலேயே காரியார்த்த யூர்வமாகவும் பேசுதீர்ப்பதையே நாம் ஆதரிக்கிறோம். பயனற்ற பேச்சுக்களை அல்ல.

யூகோஸ்லேவியாவைப் போலவே சோவியத் யூனியனும் ஹெல்சின்கிப் போக்கை அபிவிருத்தி செய்வதில் முரணற்ற போராளியாக விளங்குகிறது. அது அப்போக்கில் பங்கு கொள்வோருக்கு இடையே பெருமளவு நம்பிக்கையையும் அகில ஐரோப்பிய ஒத்துழைப்பு மற்றும் பந்தோபஸ்தை வலுப்படுத்துவதையும் ஆதரிக்கிறது. குறிப்பாக, ஆயுதங்கள் குறைவாகக் குவிந்திருக்கும் மண்டலங்களை உருவாக்குவதற்கான பல்வேறு யோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் இதை ஊக்குவிக்க முடியும். ஐரோப்பாவின் மத்தியை உள்ளடக்கும் பெறுமதி வாய்ந்த, பொருத்தமான முன்முயற்சிகளை ஜெர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசும் போலந்து செக்கோஸ்லேவாக்கியாவும் ஹங்கேரியும்

முன்வைத்திருக்கின்றன. பால்டிக்கிற்கும் கண்டத்தின் வடக்கிற்கும் பொருந்தக் கூடிய வகையில் இந்த மார்க்கத்திலான சாத்தியமுள்ள நடவடிக்கைகள் குறித்து எமது கருத்துக்களையும் நாம் மூர்மான்ஸ்கில் வகுத்துரைத்திருக்கிறோம். பால்கன் தீபகற்பத்தை நியூக்லியர் சூன்ய மண்டலமாக மாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்து அத்தகைய மிகப்பழைய திட்டங்களில் ஒன்று என நான் நம்புகிறேன்.

ஆறு பால்கன் நாடுகளின் அயல்துறை அமைச்சர்களது முதலாவது கூட்டம் சமீபத்தில் இங்கு, பெல்கிரேடில் நடைபெற்றது. கருத்துப் பேதங்கள் இருந்த போதிலும் கூட அரசியல், பொருளாதாரம், உயிரின வாழ்வியல், கலாசாரம் ஆகிய துறைகளில் ஒத்துழைப்பதற்கான ஆதாரத்தைக் காண்பது சாத்தியம் என்பதை அக்கூட்டம் காட்டியது. மேலும், ஐரோப்பாவில் இந்நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்கு இது ஓர் பெறுமதி மிக்க பிராந்தியப் பங்களிப்பாகும்.

பால்கனில் ஒத்துழைப்பின் வளர்ச்சிக்கு சோவியத் யூனியன் முழுமையான ஆதரவு தெரிவிக்கிறது என்பதை எமது தரப்பு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகளில் தெரிவித்திருக்கிறது, அதை நான் மீண்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கு இராணுவ செயல்பாட்டைக் குறைக்கும் நோக்கத்துடன் பல்கேரியா, ருமேனியா, யூகோஸ்லேவியா, கிரேக்கம் ஆகியவற்றின் முன்முயற்சிகளுக்கும் நாம் ஆதரவளிக்கிறோம்; இத் தீபகற்பத்திலிருந்து

எல்லா அந்நியத் துருப்புக்களையும் இராணுவத் தளங்களையும் வாயஸ் பெறுவதற்கு நாம் ஆதரவு தெரிவிக்கிறோம்; பால்கனில் நியூக்லியர் மற்றும் இரசாயன ஆயுதங்கள் இல்லாத மண்டலத்தை உருவாக்குவதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டால் நாம் தேவையான சகல உத்தரவாதங்களையும் வழங்குவோம்.

மத்தியத் தரைக் கடல் ஐரோப்பிய நாகரித்தின் தொட்டிலாக முழு உரிமையுடன் கருதப்படுகிறது. அது உலகப் பாதைகளின் சந்தி, கலாசாரங்கள் சங்கமமாகும் ஓர் களம், ஐரோப்பிய மற்றும் உலக சமூகம் அனைத்தினதும் வளர்ச்சிக்கு ஓர் உன்னதமான பெரும் பங்களிப்பைச் செய்கின்ற பல இன மக்கள் வாழும் இடம். ஆனால், இன்னுமொரு அம்சமும் இருக்கிறது. இன்று மத்தியத் தரைக்கடல், உலகின் ஆகவும் கொந்தளிப்பான பிராந்தியங்களில் ஒன்று, தொடர்ந்தும் அதிகரித்து வருகின்ற பெரும் பாசறைகளாக நிரம்பியுள்ள முரண்பாடு மிக்க நலன்களின் இறுக்கப்பட்ட முடிச்சு அது. நாற்புறமும் நிலத்தால் சூழப்பட்ட வேறெந்த நீர்ப் பரப்பிலும் கடற்படைகள் அந்த அளவுக்குக் குவிந்திருக்கவில்லை.

எம்மைப் பொறுத்த வரையில், மத்தியத் தரைக்கடல் பகுதி தொலைதூரத்திலுள்ள பகுதியல்ல. அது எம்முடைய தென் எல்லைக்கு சமீபமாக இருக்கிறது. எம்முடைய தெற்கத்திய துறைமுகங்களை உலகமாகடலுடன் இணைக்கும் ஒரேயொரு கடற் பாதை மத்தியத் தரைக்கடலின் ஊடாகவே செல்கிறது. இயல்பாகவே

இந்து சமாதான பாதைகள் செல்வதிலேயே நாம் ஆர்வம் கொண்டுள்ளோம், யுத்தப் பாதைகள் செல்வதில் அல்ல.

அணிசேரா இயக்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் மத்தியத் தரைக்கடல் நாடுகள், பிரியோனி கூட்டத்தில் முன்வைத்த பந்தோபஸ்தை உறுதி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளின் வேலைத்திட்டத்தை நாம் முழுமையாக ஆதரிக்கிறோம் என்பதை நான் முதற்கண் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பிராந்தியப் பிரச்சனைகள் குறித்து விரிவான, பயனுள்ள சம்பாஷனைக்கு இதுவோர் சிறந்த அடிப்படை.

மத்தியத் தரைக்கடலில் இராணுவ உள்ளாற்றல்களைக் குறைப்பதற்கு சோவியத் யூனியன் முன்னர் தெரிவித்த யோசனைகளோடு சர்வதேச சமூகத்தின் பிரசிலனைக்காக மேலதிக யோசனைகளையும் நாம் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறோம்.

முதலாவதாக, மத்தியத் தரைக்கடலிலிருந்து சோவியத் யூனியனதும் அமெரிக்காவினதும் கடற்படைகளை வாயஸ் பெறுவதற்கான எமது தயார்நிலையை ஊர்ஜிதம் செய்யும் நாம், கிரேக்கம் இணங்கும் வரையில் இதைக் காலம் தாழ்த்தாமல் ஓர் முதல் நடவடிக்கையாக, இவ்வாண்டும் ஜூலை 01-ம் திகதி தொடக்கம் அங்கு நிலைகொண்டுள்ள இரு நாடுகளது கப்பல்களின் எண்ணிக்கையையும் கடற்படைகளின் உள்ளாற்றலையும் உறையச் செய்வதற்கு யோசனை தெரிவிக்கிறோம்; பின்னர் அவற்றுக்கு உச்ச வரம்புகளை

ஸ்தாபிக்குமாறு யோசனை தெரிவிக்கிறோம்.

இரண்டாவது, ஸ்டொக் ஹோம் உடன்பாடுகளின் உணர்வில் நம்பிக்கையைப் பெருக்கும் கூட்டு நடவடிக்கைகள் பற்றி ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்வதற்கு முன்னமேயே, சோவியத் யூனியனும் அமெரிக்காவும் ஒன்றுக்கொன்றும் அனைத்து மத்தியத் தரைக்கடல் நாடுகளுக்கும் கடற்படைகளை அனுப்புவது மற்றும் இராணுவப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்வது குறித்து உரிய காலத்தில் அறிவிக்க முடியும், அவதானிகளை அழைக்க முடியும்.

மூன்றாவது, செறிவு மிக்க கப்பல் போக்குவரத்துப் பாதைகளின், குறிப்பாக, சர்வதேச நீரிணைகளின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் கோட்பாடுகள், முறைகளை மத்தியத் தரைக்கடல் நாடுகளும் ஏனைய ஆர்வமுள்ள நாடுகளும் வளர்ப்பதற்கு எம்முடைய சகல ஆதரவும் உண்டு.

இந்தப் அவதானிப்புக்களை நான் தெரிவிக்கும்போது, கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டிய ஏனைய பல முன்முறையிலும் இருக்கின்றன, அவை சமீப ஆண்டுகளில்போது பல நாடுகளால் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; முதலாவதாக, மத்தியத் தரைக்கடல் நாடுகளால் முன்வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்கிறோம். இப்போது இந்த யோசனைகள் அனைத்தையும் ஒன்று திரட்டுவதும் அவற்றை ஓர் அடைப்புக்குள் கொண்டு வருவதும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அறிவார்ந்த ஒழுங்கு மற்

றும் முறையை நிர்ணயிப்பதும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இந்தக் கடமையை, மத்தியத் தரைக்கடல் நாடுகள் மற்றும் பிற ஆர்வமுள்ள நாடுகளின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட மகாநாடு மேற்கொள்ள முடியும் என நான் நம்புகிறேன், அதிகரித்த அளவு காலப் பொருத்தத்தைப் பெற்றுவரும் இக்கருத்தை நாமும் - நாம் மாத்திரம் அல்ல - கடந்த காலத்தில் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

மேலும், மக்களின் கதிப் போக்கு பற்றிய பொதுவான இயல்பும் சமகால உலகின் இடைச் சார்பும் ஒருமைப்பாடும் மத்தியத் தரைக்கடல் போல் அவ்வளவு செறிவுடனவேறு எங்கும் உணரப்படவில்லை என நான் நம்புகிறேன். பாலஸ்தீனத்தில் வன்முறை ஆளுகையில், மத்தியக் கிழக்கில் யுத்த நிலை இருந்து வருகையில், அங்கோலா, மொஸாம்பிக் மற்றும் பிற எல்லைப்புற ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு எதிராக தென் ஆபிரிக்க இனவெறியர்கள் தனியுரிமையுடன் ஆக்கிரமிப்பை இழைத்து வருகையில், ஈரான்-ஈராக் யுத்தம் தொடர்ந்து நடக்கையில் ஐரோப்பாவில் மெய்யான அமைதி நிலவ முடியாது.

ஸ்தல மோதல்கள் என அழைக்கப்படுபவை சில வேளைகளில் "குறைந்த செறிவுள்ள யுத்தங்கள்" என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இந்த அமைதிப்படுத்தும் பதம் வெறும் ஏமாற்றுதான். ஏனெனில், ஆயுத மோதல்களுக்குள் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கும் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் அவற்றின்

செறிவானது ஏற்பட்ட இழப்புகளின் அளவு கொண்டே மதிப்பிடப்படுகிறது. தவிரவும் இந்த மோதல்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே சர்வதேச இயல்பைப் பெற்றுவிட்டன. அங்கு கொளுந்துவிட்டெரியும் தீ நாக்குகள் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் பரவு முடியும், உலக ளாவிய அழிவுக்கு நேரடியான அல்லது மறைமுகமான காரணியாக மாறமுடியும். எனவே தான், முடிந்த வரையில், இருந்துவரும் மோதல் நிலைமைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதும் புதிய மோதல்களைத் தடுப்பதும் அழுத்துகின்ற உலகப் பிரச்சனைகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. இங்கு ஓர் கருத்தாழமுள்ள, செலுக்கமுள்ள பாத்திரம் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்திற்கும் பந்தோபஸ்துச் சபைக்கும் உரித்தாக வேண்டும், உரித்தாக முடியும்.

கடந்த எல்லா நூற்றாண்டுகளையும் ஒன்றாக எடுத்துப் பார்த்தால், அவை எல்லா வற்றையும்விட கூடுதலாக மனிதகுலத்தின் வாழ்வை மாற்றியிருக்கும் ஓர் நூற்றாண்டு முடிவதற்கு இன்னும் பத்து ஆண்டுகளுக்கும் குறைந்த காலமே இருக்கிறது. இந்த நூற்றாண்டு, எமது அறிவின் அமைப்பு முழுவதையும் தீர்க்கமாக ஆழமாக்கியிருக்கிறது. சமூகப் போக்குகளுக்கு வேகத்தையும் வீச்சையும் கொடுத்திருக்கிறது. அதேசமயம், மனிதகுலத்தின் சுய-அழிவு நிலைமைகளையும் அது உருவாக்கியிருக்கிறது.

ஆனால், காலத்தின் பீடு நடை அதன் வேகத்தை அதிகரிக்கிறது. வரலாற்றின் அடி

களை நாம் பௌதிக ரீதியில் உணர்ந்து வருகிறோம் என்று கூறமுடியும். மனிதகுலத்திற்கு வருங்காலம் இருப்பில் வைத்திருப்பது எது? நியூக்லியர் சர்வநாசமா, இராட்சத உயிரின வாழ்வியல் பிரளயமா, மானிடர்களை ஒழுக்கம் மற்றும் நற்பண்பின் மூலப் பிரமாணங்களை இழந்த மனித இயந்திரங்களாக மாற்றுவதா? இந்த ஆபத்துக்களை அசட்டை செய்து மன்னிக்க முடியாதது. அவை மெய்யானவை.

இதைப்போன்றே, அவற்றுக்கான மாற்று வழியும் மெய்யானது. போரையும் ஹிம்சையையும் நிராகரிக்கும் மாற்று வழி இது. நாகரிகத்தைப் பேணிக்காக்கவும் பூமியில் வாழ்வைப் பாதுகாக்கவும் சாத்தியமாகும் முன்னேற்றம் மற்றும் ஒத்துழைப்புப் பாதை, மனிதனின் ஆக்கபூர்வ முன்வகுப்பை இன்னும் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கச் செய்யும்.

மனிதகுலம் முன்னேற்றத்தின் புதிய எல்லைகளை எட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டது. ஆனால், பொறுப்புணர்வு, சமத்துவம் மற்றும் நம்பிக்கை உணர்வினால் ஐக்கியப்பட்டுள்ள அனைத்து நாடுகளது உறுதிவாய்ந்த முயற்சிகளின் மூலம் மாத்திரமே இதைச் சாதிக்க முடியும். சர்வதேச உறவுகளை ஜனநாயகமயமாக்குவது இப்பாதையில் பிரவேசிப்பதற்கான ஓர் நிபந்தனையாகும். உலகைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்திற்காக ஐக்கியப்பட்டுள்ள மக்களினால் மாத்திரமே நியூக்லியர் வானைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும்.

ஒவ்வொரு மக்களும் தமது சொந்த செல்வாதாரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்குள்ள தமது உரிமையை சர்வதேச சமூகம் நம்பத்தனையில்லாமல் அங்கீகரிப்பதே ஜனநாயகமயமாக்கத்திற்கு முதற்கண் அவசியப்படுகிறது. இது ஓர் சர்வமம்சம் தழுவி, பொதுவான உரிமை; அது "தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட" சில மக்களுக்கு மாத்திரம் உரியதாக இருக்க முடியாது; அது நாடுகளின் பொருளாதார அல்லது இராணுவ வல்லமையினால் அளவிடப்பட முடியாது. ஒவ்வொரு நாடும் நாடுகளது சமூகத்தின் பொதுவான கீதக் குழுவில் தனது சொந்தக் குரலைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மக்களும் ஏனைய நாடுகளின் நலன்களுக்குக் கீழ்ப்படாத நலன்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், அவற்றுடன் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றனர்.

ஜனநாயகமயமாக்கமானது எமது காலத்தின் மிக முக்கியமான பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் அனைத்து நாடுகளையும் சேர்த்துக் கொள்வதைப் பொருள்படுத்துகிறது. விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய மகாவல்லரசுகள் முழு உலகிற்காகவும் தீர்மானத்தை எடுத்த காலம், "வல்லமையே சரியானதைச் செய்கிறது" என்ற கோட்பாட்டிற்கு ஏற்ப உலகைச் செல்வாக்கு மண்டலங்களாகப் பிரித்த காலம் மலையேறிவிட்டது. இப்போது எந்தவொரு பாரிய சர்வதேசப் பிரச்சனைகளையும் பல் குரல் கொண்ட உலகிற்குச் செவிசாயக்காமல், ஏனைய நாடுகளின் கருத்துக்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஒருவரின்

அபிலாஷைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் பற்றிய அரசியல் தொலைநோக்கை இனங் காணாமல் லண்டனிலாயினும் சரி, வாஷிங்டனிலாயினும் சரி, பாரிஸிலாயினும் சரி, அல்லது மாஸ்கோவிலாயினும் சரி எவராலும் தீர்க்க முடியாது.

உலக அரசியலையும் சர்வதேச உறவுகளையும் ஜனநாயகமயமாக்குவது ஓர் நீண்ட, கனிந்துள்ள, அதிவசரமான பிரச்சனை. பிரம்மாண்டமான சமூகப் புரட்சிகளையும் பழைய அநீதியான சர்வதேச அமைப்பைப் புரட்சிகரமாக மறுசீரமைப்பதையும் விஞ்ஞான—தொழில்நுட்பப் புரட்சியையும் உற்பவித்த இருபதாம் நூற்றாண்டு, ஓர் புதிய அரசியல் பிரக்னைக்கும் ஜனிப்பைக் கொடுக்கிறது. மனிதகுலத்தின் முன்னைய அனுபவம் முழுவதையும் ஈர்த்தெடுக்கும் இப்பிரக்னை. வருங்காலத்திற்கு சரியான, விவேகமுள்ள மனிதாபிமான முடிவுகளை வகுக்கும்; இதில் நாம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம். மேலும், ஒவ்வொரு மக்களும் சமூக—பொருளாதாரத் தெரிவை மேற்கொள்வதுடன், வாழ்வுக்கான மனிதனின் உரிமையுடன் மனிதகுலத்தின் உயிர்வாழ்வை இன்று உடைக்க முடியாத வகையில் இணைப்பதே அத்தகைய முடிவுகளில் ஒன்று.

இறுதியில், சர்வதேச உறவுகள் தொழில் முறையிலான இராஜதந்திரிகளதும் நாடுகளின் தலைவர்களதும் காரியமாக மாத்திரமன்றி பொதுவா

கவே பொதுமக்களின் காரியமாகவும் அதிகரித்த அளவுக்கு மாறிவருகின்றன. உலக அரசியலிலிருந்து சமுதாயத்தைத் தனிமைப்படுத்துவதும் உலக அரசியலை ஆய்வுகள் மற்றும் முன் கூடங்களில் நடத்துவதும் உலக அரசியலை உன்மத்தப்போக்கில் மேற்கொள்வதும் இன்று பரந்த வெகுஜனங்கள் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும் பல அழிவுகளுக்கு ஓர் ஊற்றுக்கண்ணாகும் என்று நான் கூறுகிறேன். மனிதகுலத்தின் உயிர் வாழ்க்கை ஊசலாட்ட நிலையில் இருக்கும் இன்று, அத்தகைய நடைமுறை அனுமதிக்க முடியாதது.

வெனிஸின் சொற்களைப் பயன்படுத்தினால், இன்று மக்கள் எல்லாவற்றையும் தெரிந்

திருக்க வேண்டும், எல்லாவற்றையும் பற்றி உணர்வுபூர்வமாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கூறமுடியும். அவர்களின் குரல் அரசியல்வாதிகளின் செயல்பாட்டிற்கான திரையின் பின்னணியிலிருந்து கொடுக்கப்படும் குரல் மாத்திரம் அல்ல, எந்த சர்வதேச நடவடிக்கைகளுக்கும் ஆதரவளிக்கின்ற அல்லது நிராகரிக்கின்ற தன்மையின் ஒரு வெளிப்பாடு அல்ல. அவர்களின் குரல் புதிய உந்து சக்திகளுக்கு, கருத்துக்களுக்கு, முன்முயற்சிகளுக்கு உரியது.

பெல்கிரேட், மார்ச் 16
(ஏபிஎன்)

மார்க்ஸியம்- லெனினியமும் எமது காலமும்

ஆர். லாந்தா
டி.எஸ்ஸி (வரலாறு)

உலகப் புரட்சிகரப் போக்கின் பெரும் காரணி

எமது யுகத்தில் சமூக விமோசனமும் தேசிய விமோசனமும் பிரிக்க முடியாதவை. இன்றைய கட்டத்தில் ஆசிய, ஆபிரிக்க மக்களின் தேச விமோசன இயக்கம் ஓர் சமூக முனைப்பைக் கொண்டிருக்கிறது; ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் அதனுடன் இரண்டறக் கலந்துள்ள உள்நூர்ப் பிற்போக்கிற்கும் எதிராக ஒடுக்கப்பட்ட, சுரண்டப்பட்ட வர்க்கங்கள் நடத்தும் சமூகப் போராட்டத்தின் ஒரு வடிவத்தை உள்ளடக்கியிருக்கிறது. அது உலகப் புரட்சிகரப் போக்கின் பாரிய காரணியாகும்.

விடுதலை பெற்ற நாடுகள் பெரும் உள்ளாற்றல் மிக்கவை. சோஷலிஸம் மல்லாத உலகில் இயற்கைச் செல்வாதாரங்களின் மூன்றில் இரண்டு பங்கையும் லத்தீன் அமெரிக்கா உள்ளிட, உலக ஜனத்தொகையில் ஏறக்குறைய மூன்றில் இரண்டு பங்கையும் அவை கொண்டிருக்கின்றன. ஆயினும், ஏகாதிபத்திய நவ காலனியாதிக்கத்தின் முனைப்பான சுரண்டல் அமைப்பு, புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் பின்தங்கிய பொருளாதார, சமூக, கலாசார மற்றும் தொழில்நுட்ப நிலைமையைச் சாஸ்வதமான தாக்குகிறது, அவற்றின் எல்லை யற்ற செல்வாதாரங்களை, அவற்றின் தேசிய நலன்களின் சேவையில் இடும் வாய்ப்பை அவற்றுக்கு மறுக்கிறது. இச் செல்வாதாரங்களைப் பன்மட்டு நிறுவனங்கள் குறையாடுகின்றன, அவற்றிலிருந்து மிகையான இலாபங்களைப் பெறுகின்றன, புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் பொருளாதார விமோசனத்தைத் தடுப்பதில் மும்முரமாகச் செயல்படுகின்றன.

“பெருமளவுக்கு ஏகாதிபத்திய அமைப்பு வளர்முக நாடுகளைச் குறையாடுவது மூலமும் அவற்றை ஈவிரக்கமின்றி சுரண்டுவது மூலமும் தான் உயிர் பிழைத்திருக்கிறது என்று கூறினால் அது மிகையல்ல; முறைகளும் வடிவங்களும் மாற்றமடைகின்றன, ஆனால் சாராம்சம் அப்படியே இருக்கிறது,” என்று சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் மிகையல் கொர்ப்ச்சேவ், 27-வது காங்கிரசுக்கான கட்சி மத்தியக்

கமிட்டியின் அரசியல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டார்.

சோஷலிஸத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடு

ஏகாதிபத்தியத்தைச் செயலாக்கமுடன் எதிர்ப்பவையும் பொருளாதார சுதந்திரத்துக்கான பாதையை முரணின்றி பின்பற்றுபவையுமான இளம் விடுதலைபெற்ற நாடுகள், சோஷலிஸத்தின் பால் ஈர்க்கப்படுவதற்கான காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று. அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்னர் 1917-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம், சோஷலிஸத்தின் முக்கியமான கோட்பாட்டை லெனின் வகுத்துரைத்தார்: “எல்லா ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிராகவும் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளின் புரட்சியாளர்களோடும் அனைத்து ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களோடும் நேயம் பூணுவதே பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அயல்துறைக் கொள்கை”. 1919 நவம்பர் மாதம், ஆபிரிக்க-ஆசிய தேச விமோசன இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் ஓர் தரரீதியான புதிய கட்டத்தை அவதானித்த முதல் நபர் லெனினே.

அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிறகு துருக்கியிலும் (1918—1923), எகிப்திலும் (1918—1922), ஈராக்கிலும் (1919—1921), ஸிரியாவிலும் பாலஸ்தீனத்திலும் (1920—1921), சீனாவிலும் (1919—192), இந்தியாவிலும் (1919—1920), மங்கோலியாவிலும் (1921) புரட்சிகர அலை அடித்தது என்பது வாஸ்கவமே. அக்டோபர் புரட்சி, சீனாவிலும் ஸிரியாவிலும் 1925—1927ம் ஆண்டுகளின் தேச விமோசனப் புரட்சிகள் மீது செல்வாக்கைக்

கொண்டிருந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சோஷலிஸம் ஓர் உலக அமைப்பாக மாறியதன் பின்னர், தேச விமோசன இயக்கம் ஓர் புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றது, கூடுதல் செயலூக்கமுள்ளதாக மாறியது.

உலக நிகழ்வுகளில் சோஷலிஸ நாடுகளின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது; சுதந்திர, சமூக முன்னேற்றத்துக்கான போராடிகளுக்கு உதவும் அவற்றின் வாய்ப்புகளும் பன்மடங்கு அதிகரித்தன. உலக சோஷலிஸ அமைப்பின் உதவி 1946-1954ல் வியத்நாமிய மக்கள் பிரெஞ்சு ஆக்கிரமிப்பை முறியடிப்பதையும் 1959-1963ல் கொரிய மக்கள் அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பைத் தாக்குப் பிடிப்பதையும் சாத்தியமாக்கியது. வியத்நாமிய மக்கள் அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மீது வெற்றிவாகை குடுவதற்கு சோவியத் யூனியனும் ஏனைய சோஷலிஸ நாடுகளும் பெரும் பங்காற்றின.

உலக சோஷலிஸ அமைப்பின் உதவியும் ஒருமைப்பாடும் 1956ம் ஆண்டின் ஆங்கிலேய-பிரெஞ்சு-இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து இஸ்ரேல் தாக்குப் பிடிப்பதையும் 1954 முதல் 1962 வரை நீடித்திருந்த போரில் அல்ஜீரியப் புரட்சி வெற்றி பெருவதையும் சாத்தியமாக்கின. 1945-1947ல் விரியாவும் லெபனானும் சோவியத் யூனியனின் உதவியோடு தமது சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்திக் கொண்டன. தமது பிரதேசங்களிலிருந்து அந்நியத் தூண்டுபுகளை வாபஸ் பெறச்

செய்தன. சோஷலிஸ நாடுகள் அனைத்தினதும் ஒருமைப்பாடு காரணமாக, 1957-1958ல் அவை அந்நியத் தலையீட்டிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டன, 1958ம் ஆண்டு ஈராக் புரட்சியை, அதன் தொடர்பில் பருவத்திலேயே கழுத்தை நெறிப்பதற்கு ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு, அவற்றின் ஒருமைப்பாடு ஓர் கேடயமாக இருந்தது.

தேச விமோசனப் புரட்சிகளின் சக்திவாய்ந்த அலை 1950ம் ஆண்டுகளிலும் 1970ம் ஆண்டுகளிலும் அரபு நாடுகளில் அடித்துச் சென்றது; இது உலகின் அரசியல் படத்திலிருந்து ஆபிரிக்காவின் ஏறக்குறைய எல்லா கலோனியல் ஆட்சிகளையும் துடைத்தழித்தது. உலகின் கடைசி போர்த்துக்கேய சாம்ராஜ்யத்தைத் துவம்சம் செய்தது. அறுபது ஆண்டுகாலப் போராட்டத்தின் போது (1917-1976), மனித குலத்தின் அரைவாசிப் பேர், (ஏறக்குறைய 1.5 பில்லியன் மக்கள்) கலோனியல் நுகர்த்தடியைத் தூக்கி யெறிந்தனர். முன்னைய காலனிகளும் சார்பு நாடுகளும் இருந்த இடங்களில் 82 சயாதிபத்திய நாடுகள் தோன்றின.

இக் கடுமையான போராட்டத்தில், ஆபிரிக்க-ஆசிய தேசிய விமோசன இயக்கம் சோஷலிஸ நாடுகளின் தார்மீக, அரசியல், பொருளாயத்த, ராஜதந்திர ஆதரவையும் மற்றும் பிற ஆதரவை அனுபவித்தது. சர்வதேச அரங்குகளிலும் மகாநாடுகளிலும், ஐ.நா. கூட்டத்தொடர்களிலும் இரு தரப்புப் பேச்சுக்

களிலும் சோஷலிஸ நாடுகள் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகவும் நவகாலனியாதிக்கம் மற்றும் இனவாதத்துக்கு எதிராகவும் சுதந்திரம், விடுதலைக்கான மக்களின் நியாயப் பரவமான உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் வேறுபாடாத வகையில் சோஷலிஸ நாடுகள் குரலெழுப்பி வந்துள்ளன.

★

“சோவியத் யூனியனும் ஏனைய சோஷலிஸ நாடுகளும் பகிரங்கமாகவே பிரகடனம் செய்கின்றன: எமது பரிவுணர்வுகள் சுதந்திரம், தேசிய விடுதலை மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்துக்காகப் போராடும் மக்களின் பக்கமே உள்ளன. நாம் அவற்றுக்கு விரிவான அரசியல், தார்மீக, பொருளாயத்த உதவிகளை வழங்கியுள்ளோம், தொடர்ந்தும் வழங்குவோம்,” என்று அல்ஜீரிய ரிவலூசனே ஆபிரிக்கனே சஞ்சிகைக்கு அளித்த பேட்டியில் மிகையீல் கொர்ப்ச்சேவ் சொன்னார்.

ஆப்கானிஸ்தான், அங்கோலா, காம்பூச்சா, எதியோப்பியா, லிபியா மற்றும் பிற

ஆபிரிக்க-ஆசிய நாடுகளின் மக்களினது நீதியான போராட்டத்துக்கு சோஷலிஸ நாடுகள் காட்டும் ஒருமைப்பாடும், சர்வதேச அரசியலிலிருந்து பாரபட்சத்தின் சகல வடிவங்களையும் விலக்குவதற்கும் சமாதான அடிப்படையில் பொருளாதார உறவுகளை மறுசீரமைப்பதற்கும் அனைத்து நாடுகளது பொருளாதாரப் பந்தோபஸ்தை உத்தரவாதம் செய்வதற்கும் உலகப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் அனைத்து நாடுகளும் முயற்சிகளையும் குவிப்பதற்கும் உலக சோஷலிஸம் எடுத்துள்ள நிலைப்பாடும் இதற்கு உரிய சான்று. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி பெர்துச் செயலாளர் மிகையீல் கொர்ப்ச்சேவ் கூறியதைப் போன்று, “சமாதானமும் சோஷலிஸமும் பிரிக்க முடியாதவை, அவற்றை அடைவதில் சோஷலிஸ நாடுகளும் வளர்முக நாடுகளும் பொதுவான ஆர்வம் கொண்டுள்ளன.”

“இன்றைய ஆசிய, ஆபிரிக்கா”
சஞ்சிகையிலிருந்து

★

கார்ல் மார்க்ஸும் மார்க்ஸியமும்

கார்ல் மார்க்ஸ் பிறந்து 170 ஆண்டுகள் முடிவடைந்து விட்டன. கார்ல் மார்க்ஸ் (1818-1883) வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த மாமேதைகளில் தலை சிறந்தவர். அவர் ஃபிரெடரிக் ஏங்கல்சுடன் சேர்ந்து, மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவது இல்லாத ஒரு சமுதாயத்திற்கான பாட்டாளிகளின் வர்க்கப் போராட்டம் பற்றிய தத்துவத்தையும் மூலோபாயங்களை யும் வகுத்துரைத்தார். அவர், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலை சிறந்த போதனையாளராக, அவர் தம் குறிக்கோளுக்கான போராளியாகத் திகழ்ந்தார்- புரட்சிகரமான தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் சித்தாந்த வியல் கர்த்தாவாகவும் தலை சிறந்த ஒழுங்கமைப்பாளராகவும் விளங்கினார்.

ஆகவும் முற்போக்கான, விஞ்ஞானபூர்வ உலகக் கண்ணோட்டம், அவரின் பெயரைக் கொண்டு, மார்க்ஸியம் என அழைக்கப்படுகிறது. அது உலகைப் புரிந்து கொள்ளவும் உருமாற்றவுமான ஓர் ஆயுதத்தைத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குக் கொடுத்தது. ஓர் கற்பனாவாத கருத்தியலிலிருந்து ஓர் விஞ்ஞானமாக சோஷலிஸத்தை வளர்ப்பதற்கும் முதலாளித்துவத்தின் தவிர்க்க முடியாத வீழ்ச்சியை சர்வாம்ச ரீதியில் தத்துவார்த்த அடிப்படையில் ஆதாரப்படுத்துவதற்கும் மார்க்ஸ் பெரும் பங்குப்பணி ஆற்றினார். சர்வதேச கம்

யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் எழுச்சி, தொழிலாளி வர்க்கத்தின் முதலாளித்துவ புரட்சிகரக் கட்சிகளின் தோற்றம், முதலாளித்துவ ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான தொழிலாளர்களது தன்னியல்பான போராட்டமானது முதலாளித்துவத்தைத் தூக்கி யெறிவதற்கான ஓர் உணர்வுபூர்வமான போராட்டமாய் வளர்வது, சோஷலிஸக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் சமுதாயத்தைப் புரட்சிகரமாக மறுகட்டமைப்பு செய்வது ஆகியவற்றைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட இதுவே உண்மை.

இயற்கை மற்றும் சமூக வாழ்வை ஆராய்வதில் மனிதனின் அனைத்து சாதனைகளுக்கும் மார்க்ஸியமே சட்டபூர்வமான வாரிசு. அது, ஓர் ஜீவ வலுவுள்ள, தொடர்ச்சியாக வளர்ந்துவரும் தத்துவம்; அது சமூக நடைமுறையிலிருந்து தொடர்ச்சியாகப் புது வலுவைப் பெற்று வருகிறது.

மனிதகுலத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க எதிர்காலத்தின் மீது மார்க்ஸின் போதனை செலுத்தி வரும் வளர்ந்தோங்கி வரும் செல்வாக்கிற்கு, ஆகவும் கடுமையான, பிழைபடாத துலாக்கோலான காலம் மென்மேலும் கூடுதல் சான்றுகளை வகை செய்கிறது.

சோவியத்
பத்திரிகையிலிருந்து

சமாதானம்,
படைகுறைப்புக்கான
வாய்ப்புகள்

வி. ஸிமனோவ்
ஏபிஎன் உலகச் செய்தி விமர்சகர்

நியூக்லியர் யுகத்தின் எல்பே

கூற் கோடரியும் உருக்கு வானும் பீரங்கிக் குண்டும் நச்சு வாயுவும் கேந்திரக் குண்டு வீச்சு விமானங்களும் நியூக்லியர் குண்டும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதன் பின்னர், முதல் தடவையாக, மனிதகுலம் விவேகத்தின் அடிப்படையில் வெடிக்கவும், சுடவும், கொல்லவும் கூடியவற்றை மெய்யாகவே குறைக்கும் திசையில் ஓர் சிறிய அடியை எடுத்து வைத்து, அரையாண்டு காலம் கடந்து விட்டது.

1987ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வெள்ளை மாளிகையின் கிழக்கு அறையில் மிகையீல் கொர்ப்ச்சேவும் ரொனால்ட் ரீகனும், தமது நடுத்தர வீச்சு மற்றும் குறுகிய வீச்சு ஏவுகணைகளுக்குப் பிரியாவிடை கூறுவதற்கு இரு பெரும் வல்லரசுகளையும் நிர்ப்பந்திக்கும் ஓர்

உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டதைவிட கூடுதல் முக்கியமான பணியையும் ஆற்றினார். அவர்கள் அரசியல் சிந்தனையில், சர்வதேச உறவுகளின் மீளாதத்துவத்தில் ஓர் முன்னேற்றத்தைச் சாதித்தனர். நியூக்லியர் ஆயுதங்களின் யுகத்திலிருந்து உயிர்தப்ப வேண்டுமானால், அவ்வாயுதங்களை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்பதை சித்தாந்தவியல் விரோதிகள் ஒப்புக் கொண்டனர்.

நான் காண்பதைப் போன்று, வல்லரசுகள் தமது ஏவுகணைகளைப் பொறியேற்றாமல் செலுத்துவதன் மூலம் ஒழித்துக் கட்டுவதை சோவியத்-அமெரிக்க உடன்படிக்கை அனுமதிக்கிறது என்பதே இதன் முக்கியமான சிறப்பம்சங்களில் ஒன்று. இந்த வழி ஒப்புக் கொள்ளப்படுமானால், மூன்

முன்னாடிகளுக்கு நீடிக்கக் கூடிய அமைதியை விரைவில் காண வேண்டுகையை நாம் கண்டுகளிக்கலாம்.

சோவியத், அமெரிக்கத் தலைவர்கள் தமது மக்களுக்கும் உலகத்துக்கும் காட்டியிருக்கும் பெரும் பொறுப்புணர்வுக்கு, இதைவிடவும் கூடுதல் மனப்பதிவைத் தரக் கூடிய மரியாதையைக் கற்பித்தம் செய்து பார்ப்பது கூட கடினம்.

இந்த உடன்படிக்கை இரண்டே இரண்டு வல்லரசுகளின் தலைவர்களால் ஒப்பமிடப்பட்டது என்றாலும் அது உண்மையிலேயே சர்வ வியாபகமானது என்பது நாடுகளின் பிரதேசங்களிலிருந்து நியூக்லியர் வாகனங்களும் நியூக்லியர் ஏவுகணிகளும் வாபஸ் பெறப்படவுள்ளன; இவற்றின் ஒட்டுமொத்த அழிவு ஆற்றல், இரண்டாம் உலகப் போரின் போது (1939-1945) பாவிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களின் அழிவு ஆற்றலைப் போன்று இருநூறு மடங்காகும்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவில், 1945 ஏப்ரல் 25ம் திகதி சோவியத், அமெரிக்கத் தலைவர்கள் எல்பேயில் சந்தித்தனர்; இது, தமது பொது எதிரிக்கு எதிரான போராட்டத்தில் குவிக்கப்பட்ட இரு மக்களுடைய செல்வாதாரங்களுக்கும் வீருப்ப ஆற்றலுக்கும் ஓர் மனவெழுச்சிதரும் சின்னமாக இருந்தது. இப் பொருளில் பார்த்தால், ஐஎன்எப் உடன்படிக்கை, வாஷிங்டன் உச்சி மகாநாட்டின் உள்ளார்ந்த பெறுபேறு, நியூக்லியர் யுகத்தின் எல்பே என கூறலாம். பொது ஆபத்தின் பரிமாணம்—

நாஜிஸ்திலிருந்து நியூக்லியர் சர்வநாசம் வரையிலான பொது ஆபத்தின் பரிமாணம்—முக்கியமான விஷயத்தின் நிலையான முக்கியத்துவத்தை, அதாவது சோவியத்—அமெரிக்க உறவுகளில் வேற்றுமைகளையன்றி ஒற்றுமையையும் மோதலை யன்றி பொதுவான சிறப்பம்சங்களையும் விழைவதற்கான அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.

உண்மையில் நாற்பத்தி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எல்பேயின் குறுக்கே அவசரம் அவசரமாக அமைக்கப்பட்ட தோணிப்பாலத்தின் மீது, ஐஎன்எப் உடன்படிக்கை ஓர் கூடுதல் ஸ்திரமான பாலத்தைக் கட்டுகிறது.

அமெரிக்காவில் நான் நிருபராகப் பணி புரிந்தபோது, அமெரிக்க முதலாவது சேனையின் லெப்டினன்டாகப் பணியாற்றிய அல்பெர்ட் கொட்சேபுடன் சில மணித்தியாலங்களைக் கழித்தேன்; இவரின் படையினர்தான், தொர்காவ் என்ற ஜெர்மன் நகரில் சோவியத்துருப்புக்களை முதன் முதலில் சந்தித்தனர். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க, 1987ம் ஆண்டு டிசம்பர் 7ம் திகதியைக் காண்பதற்கு கொட்சேபு உயிருடன் இருக்கவில்லை; ஆனால், புகழ்பெற்ற முதுபெரும் அமெரிக்கப் போர் வீரரின் கண்களினூடாக சமகால நிகழ்வுகளை என்னால் காண முடியும்.

அவரது படையணியும் சோவியத் படையணியும் எல்பேக்கான தமது போராட்டத்தை முரணின்றியும் பயனுள்ள வகையிலும் நடத்திய

தைப் போலவே, சோவியத், அமெரிக்க அரசாங்கங்கள் ஜெனீவாவின் ஒளியூட்டல் மற்றும் ரெஜாவிக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தத்துவவியல் சாதனையின் ஊடாக ஐஎன்எப் உடன்படிக்கைக்கு வந்துள்ளன.

சில விமர்சகர்களின் கருத்துக்களைப் பார்க்கும் போது கொட்சேபுவின் கருத்துக்களின் முன்னால் அவை பொருளற்றவையாக, முற்றிலும் ஒவ்வாதவையாக தோன்றக் கூடும். கூடுதல் பயனடைந்திருப்பது யார்? இழந்திருப்பது யார்? எந்தத் தரப்பு ஆதாரமளித்தது?

இங்கு, புள்ளி விபரங்களின் சமநிலையல்ல. ஆனால் நலன்களின் சமநிலையே முக்கியமானது. எல்பேயின் கிழக்குக் கரையில் அனுபவித்த அதே உணர்வுகளை, ஓர் படைவீரரின் சொற்களின் மூலம் அவர் தெளிவாக எனக்கு விளக்கிய அதே உணர்வுகளை, கொட்சேபு உயிரோடு இருந்தால் இன்று அனுபவிப்பார்; "சுற்றிலும் ஆபத்து இருக்கிறது. ருஷ்யர்களும் நாமும் ஆபத்தின் மத்தியில் இருக்கிறோம். அந்த மக்களின் நட்புறவையும் பொது விரோதிக்கு எதிரான கூட்டணியையும் சிகரப்படுத்துவது வாழ்வின் உத்தரவாதமாகும்."

உச்சி மகாநாட்டுக்கு முன்னர், கடந்த டிசம்பரில் ஏபிசி தொலைக்காட்சி நிறுவனமும் வாஷிங்டன் போஸ்ட் செய்தித் தாளும் நடத்திய அபிப்பிராயவாக்கெடுப்பு ஓர் வருத்தத்தரும் சித்திரத்தைக் கொடுத்தது; சோவியத் யூனியனுடனான மோதல் ஆண்டுகளும் வெகுஜனத் தகவல் சாதனங்கள் கடைப்பிடித்த சோவியத் விரோதமும் அமெரிக்காவில் எல்பேயின் உணர்வை அழித்து விட்டன. வாக்கெடுப்பில் கலந்து கொண்ட 1,007 பேரில், மூன்றில் ஒரு பங்கினர் மாதிரிமே, இரண்டாம் உலகப் போரில் எமது இரு வல்லரசுகளும் நேசசக்திகளாக இருந்தன என்பதை நினைவில் வைத்திருந்தனர்.

அவர்களில் மிகப் பெரும் பான்மையானோர் ஐஎன்எப் உடன்படிக்கையை ஆதரித்தனர் என்பதே உற்சாகம் தருவதாகும். இத் தாக்கீதுகளில் கைச்சாத்திட்டதன் மூலமும், தோளோடு தோளோடு சேர்ந்து அவை எப்படி போராடின என்பதை நினைவுகூர்வதன் மூலமும் ஐக்கிய அமெரிக்காவும் சோவியத் யூனியனும் தமது மோதல்போக்கை நிறுத்தக் கூடிய ஒரு பெரும் மதிலை நிர்மாணிக்கின்றன.

★

வி. வியகோகொலேவ்
வரலாற்றாசிரியர்

ஆசியாவில் சமாதானம், பந்தோபஸ்துக்காக

சுமார் நூற்பது ஆண்டு களுக்கு முன்னர், ஆசிய நாடுகளின் முதலாவது மகாநாடு இந்தியத் தலைநகரான டில்லியில் ஆரம்பமாகியது. ஆசிய மக்களின் சமாதானத்தையும் பந்தோபஸ்தையும் உறுதிசெய்வதும் முன்னைய காலங்களும் அரைக் காலங்களும் வெகுவிரைவில் சுதந்திரத்தை அடைவதும் இப்பரந்த, ஜனத்தொகை நிரம்பிய கண்டத்து நாடுகளுக்கிடையே நேயபூர்வமானதும் ஸ்திரமானதுமான தொடர்புகளையும் பரஸ்பரம் அனுசூலிக்க ஒத்துழைப்பையும் ஸ்தாபிப்பதும் தான் அதன் தலையாய குறிக்கோளாக விளங்கியது.

கூட்டுப் போராட்ட வடிவங்கள்

இரண்டாம் உலகப் போர் (1939-1945) முடிவடைந்து 18 மாதங்களின் பின்னர் டில்லி மகாநாடு இடம் பெற்றது,

தேசங்களின் மிகமோசமான, ஆகவும் குருமான ஜெர்மன் பாஸிலம் படுதோல்வி கண்டது. ஆசியாவின் அரசியல் படத்தைத் தனது ஏகாதிபத்தியத் திட்டங்களுக்கு ஏற்ப மறுபுனைவுசெய்ய விழைந்த ஜப்பானிய இராணுவவாதத்திற்கும் இதே கதிதான் நேர்ந்தது. கலோனியல் சுரண்டலுக்கும், வறுமைக்கும் இலக்காகி அவதிப்பட்ட மக்கள் புதிய வாழ்வைப் பெறுவதற்கு விழித்தெழுந்தனர். தேசவிமோசன இயக்கம் எழுச்சியுற்றது. நாடுகள் அனைத்தையும் அடிமைத் தனையில் இட்டிருந்த ஏகாதிபத்திய கலோனியல் அமைப்பு, ஆட்டங்காணத்தொடங்கியது.

முன்னைய காலங்களும் அரைக் காலங்களும் அரசியல், பொருளாதார சுதந்திரத்தை வெல்வது அவ்வளவு சுலபமானதாக இருக்கவில்லை. ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தமது கடல் கடந்த பிரதேசங்களில் தம்

முடைய செல்வாக்கை மீண்டும் பெற மும்முரமாகச் செயல்பட்டனர். காலனித்துவவாதிகளின் இராணுவ, அரசியல், பொருளாதார நிர்ப்பந்தத்தை எதிர்த்துப் போராடுவது சுலபமான விஷயமாக இருக்கவில்லை-அதுவும் தனித்து நின்று போராடுவது சுலபமானதாக இருக்கவில்லை. இயல்பாகவே, சுயாதீன வாழ்வுக்கு எழுச்சி பெற்றுள்ள மக்களினங்கள், பல்வேறு ஏகாதிபத்திய சதித்திட்டங்களையும் மேலைய வல்லரசுகளின் நவகாலனியாதிக்கச் சூழ்ச்சிகளையும் உபாயங்களையும் எதிர்ப்பதற்கான கூட்டுவடிவங்களைக் காணத் தொடங்கினர்.

வியத்நாம் ஜனநாயகக் குடியரசின் ஜனாதிபதியும், சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் மற்றும் தேசவிமோசன இயக்கத்தின் தலைசிறந்த தலைவர்களில் ஒருவருமான ஹோ சி மின், 1945ம் ஆண்டில், காலனியாதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காகவும் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிப்பதற்காக ஓர் ஆயத்தக் குழுவை அமைப்பதற்காகவும் இரு நாடுகளதும் முயற்சிகளைக் குவிப்பதற்கு வகைசெய்யக் கூடிய ஓர் கூட்டுப் பிரகடனத்தை அங்கீகரிக்க இந்தோனீசியாவுக்கு யோசனை தெரிவித்தார்.

பர்மிய தேச விமோசன இயக்கத்தின் புகழ்பூத்த தலைவர்களில் ஒருவரான ஜெனரல் ஆங் சொன், ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தின் தனியொரு ஆசிய முனையொன்றை உருவாக்குவதற்குப் பரிந்துரைத்தார். 1947 ஜனவரியில், இளம் தேசிய நாடுகளின் சுதந்திரத்

தைப் பாதுகாப்பதற்காக ஆசிய சமூகமொன்றை அமைக்கின்ற கருத்தை அவர் முன்வைத்தார். தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பொருளாதார அமைப்பை உருவாக்குவதற்கும் அவர் ஆதரவு தெரிவித்தார்.

ஆசிய நாடுகளை வலுப்படுத்துவதற்கு இந்தியா பெரும் பங்களிப்பைச் செய்தது. 1946ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் அங்கு ஓர் இடைக்கால அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. இந்திய தேச விடுதலை இயக்கத்தின் உன்னதத் தலைவரான ஜவஹர்லால் நேருவுக்குத் துணைப் பிரதமர் பதவி வழங்கப்பட்டது. அடுத்த மாதத்தில், இந்த அரசாங்கம் நாட்டின் நடுநிலைத்தன்மையையும் இராணுவ முகாம்களில் அது சம்பந்தம் கொள்ளாமல் இருப்பதையும் உறுதியாகப் பிரகடனம் செய்தது. அது, வருங்காலத்தில் இந்தியாவின் சமாதானபூர்வ அயல் துறை கொள்கைக்கு அடிநாதமாக இருக்கக்கூடிய பிரதான கோட்பாடுகளையும் வகுத்துரைத்தது.

ஆசிய நாடுகளின் முதலாவது மகாநாடு ஜவஹர்லால் நேருவின் முன்முயற்சி பேரில் கூட்டப்பட்டது. ஆறு சோவியத் குடியரசுகள் உள்ளிட, 32 நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அதில் கலந்துகொண்டனர். இம்மகாநாடு, இக்கண்டத்து மக்களது வலிமைமிக்க எழுச்சிக்குச் சான்று பகன்றது. பெரும் பாலான முன்னைய காலங்களும் சார்பு நாடுகளும் ஏகாதிபத்திய சுரண்டலின் வெறும் இலக்குகளாக இருக்கும் நிலை ஓய்ந்து விட்டது என்பதையும், அவை சர்வதேச அரசியலின் செய

லூக் க முள்ள சிற்பிகளாக, உலகின் சீர்திருத்தக்காரர்களாக பெரும் அளவுக்கு மாறி வருகின்றன என்பதையும் அது காட்டியது.

மகாநாட்டின் முக்கியத்துவம்

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளின் காலக் கண்ணாடியூடாக டில்லி மகாநாட்டின் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பீடு செய்கையில், இளம் ஆசிரிய சதந்திர நாடுகளின் முயற்சிகளை ஐக்கியப்படுத்தும் மார்க்சுத்தில் முதலாவது நடைமுறை நடவடிக்கையை அது குறித்தது என்று கூறமுடியும். ஒட்டுமொத்தத்தில், சரியான மார்க்சு கம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டது. வரலாற்றுச் சந்தியில், முன்னைய கலோனியல் மக்களினங்களின் நம்பிக்கைகளையும் அபிலாஷைகளையும் எதார்த்தமாக மாற்றுவதற்கான மெய்யான சக்திகளும் அரசியல் அனுபவமும் தான் போதாமல் இருந்தன.

ஆசிரிய மக்களின் முதலாவது மகாநாடு, 1955ம் ஆண்டின் பாண்டுங் மகாநாட்டிற்கு ஓர் முன்னோடி என நியாயமாகவே அழைக்க முடியும். அவ்வேளையில் வளர்முக நாடுகள் சதந்திரத்துக்கான போராட்டத்தில் தமது ஒருமைப்பாட்டையும் சர்வதேச அரங்கில் சுயாதீனமான கொள்கையைப் பின்பற்றும் தமது உரிமையையும் பிரகடனம் செய்தன. அவ்வேளையில், நாடுகளின் சகவாழ்வுக்கான ஐந்து கோட்பாடுகள் (பஞ்சசீலம்), உலக மக்களின் பெரும்பான்மையினரைப் பிர

திநிதித்துவம் செய்யும் நாடுகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. அதைத் தொடர்ந்து, அவை, பாண்டுங்கின் பத்துக் கோட்பாடுகளாக விருத்திக்கப்பட்டன. ஆறு ஆண்டுகளின் பின்னர், 1961ல், அணிசேரா இயக்கம் ஆசிரியாவில் தோன்றியது. அது, உலக அரசியலில் இப்போது பாரிய காரணியாகும்.

டில்லியில் கூடிய ஆசிரிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள், சமாதானத்துக்காகவும் பந்தோபஸ்துக்காகவும் கூட்டாகப் போராடும் தமது நிர்ணயத்தைத் தெரிவித்தனர். ஆகவும் குழப்ப நிலை மிக்கக் கண்டங்களில் ஆசிரியாவும் ஒன்றாக விளங்குவதால், இந்நிர்ணயம் இன்றும் அதிகம் பொருத்தமுள்ளதாக இருக்கிறது. உலகின் இப்பகுதி, இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்னர் மிகப் பெரும் எண்ணிக்கையிலான மோதல்களைப் பதிவு செய்திருக்கிறது. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் இங்கு இருபெரும் யுத்தங்களை—கொரியாவிலும் வியத்நாமிலும்—கட்டவிழ்த்துவிட்டது. தீர்க்கமான இராணுவ மோதலின் கொதித் தளங்கள் இன்னமும் ஒழித்துக் கட்டப்படவில்லை, ஆப்கானிஸ்தானுக்கும் காம்புச்சாவுக்கும் எதிராகப் பிரகடனப்படுத்தப்படாத போர்கள் தொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன, ஈரானும் ஈராக்கும் இன்னமும் கொடிய ஆயுத மோதலுக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரிய, பசுபிக் பிராந்தியத்தில் நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் குவிக்கப்பட்டு வருகின்றன, அங்கு புதிய இராணுவத் தளங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன, புதிய ஆக்கிரமிப்பு முகாம்

களை உருவாக்குவதற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு வருகின்றன.

இரண்டு நிலைகள்

ஆசிரிய—பசுபிக் பிராந்தியத்தை, சோவியத் யூனியனுடனும் ஏனைய சோஷலிஸ நாடுகள் மற்றும் தேச விமோசன சக்திகளுடனும் இராணுவ, அரசியல் மோதலில் ஈடுபடுத்துவதற்கான ஓர் அரங்கமாய்ப்பயன்படுத்தும் ஓர் முயற்சியில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்கள் சமீப காலத்தில் மிகவும் முனைப்புடன் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேற்கு ஐரோப்பாவிலும் அத்திலாந்திக்கிலும் செய்ததைப்போன்று ஆசிரிய—பசுபிக் நாடுகளை, முன்நிலைத் தள அமைப்புகளை ஈடுபடுத்தி வைப்பதற்கான தாங்குதளங்களாக மாற்றுவதற்குப் பெண்டுகள் விழைகிறது.

ஆசிரிய—பசுபிக் பிராந்தியத்தில் சோவியத் யூனியன் முற்றிலும் வித்தியாசமான பாதையைப் பின்பற்றி வருகிறது. 1946 ஜூலையில் விளாடிவொஸ் தாக்கில் உரையாற்றிய சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் மிகையீல் கொர்ப்ச்சேவ், இப்பிராந்தியத்தில் சமாதானத்தையும் பந்தோபஸ்தையும் உறுதிசெய்யும் சோவியத் கருத்தமைப்பை வகுத்துரைத்தார். ஸ்திரமான சமாதானம், சீரிய அண்டையயல் மற்றும் பரஸ்பர ஒத்துழைப்புக்கான ஆசிரிய மக்களின் நம்பிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கென வகுக்கப்பட்ட தொலைநோக்குள்ள, ஸ்தூல

மான யோசனைகளை அவர் முன்வைத்தார். கருக்கமாகச் சொன்னால், டில்லி மகாநாட்டின் பங்கேற்பாளர்கள் முன்வைத்த குறிக்கோள்களை உணர்வதே இதன் நோக்கமாகும்.

1976 நவம்பரில் டில்லியில் நடைபெற்ற சோவியத்-இந்திய உச்சி மகாநாடு, ஆசிரியாவில் ஸ்தூலமான போக்குகளுக்கு ஓர் வலிமைமிக்க உந்து சக்தியைக் கொடுத்தது. சோவியத் யூனியனும் இந்தியாவும் தமது முன்னுதாரணங்களின் மூலம் சமாதான சகவாழ்வுக் கோட்பாடுகளை வலுப்படுத்தவும், நியூக்லியர் சர்வநாச அழிவுக்கு இட்டுச் செல்லும் போக்குகளைத் தடுக்கவும் ஏகாதிபத்தியத்தினதும் இராணுவ வாதத்தினதும் சூழ்ச்சிகளை எதிர்க்கவும் உதவுகின்றன. இரு நாடுகளதும் தலைவர்கள் கைச்சாத்திட்ட, நியூக்லியர்-சூன்ய மற்றும் வன்முறையற்ற உலகின் கோட்பாடுகள் பற்றிய டில்லிப் பிரகடனம் புதிய அரசியல் சிந்தனைக்கு ஓர் தெளிவான உதாரணமாகும்.

ஆசிரிய, பசுபிக் பிராந்தியத்தில் சமாதானத்தையும் சமாதான சகவாழ்வையும் உறுதி செய்யும் கருத்து மென்மேலும் பரவலான அரசியல், வெகுஜன வட்டாரங்களை வென்றெடுத்து வருகிறது. 1987 ஜூலையில், இப்பிராந்திய நாடுகளது கம்யூனிஸ்ட் மற்றும் புரட்சிகர ஜனநாயகக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளது ஆலோசனைக் கூட்டம் உலான் பதோரில் நடைபெற்றது; அரசியல் சூழலில் திருப்

பத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய சீராக்கம், அனைத்து நாடுகளும் பரந்த வெகுஜனங்களும் செயலூக்கமுள்ள ஈடுபாட்டிற்கு அறைகூவல் விடுக்கிறது என்று இக்கூட்டம் உறுதியான நம்பிக்கை தெரிவித்தது.

இந்தோனீசியச் செய்தித் தாளான மெர்தேகாவுக்கு அளித்த பேட்டியில், உலகின் அப்பகுதியில் காணப்படும் நிலைமைகளை நம்பிக்கையுடன் மிகையில் கொர்பச்சேவ் மதிப்பீடு செய்தார்.

ஆசிய நாடுகளின் முதலாவது மகாநாடு நடைபெற்று நாற்பதாண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. புதிய வரலாற்று நிலைமையில்,

காலனியாதிக்கம், யுத்தம் மற்றும் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தில், சமாதானம், சுதந்திரம் மற்றும் பந்தோபஸ்துக்கான போராட்டத்தில் அதன் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டுக் கருத்துக்கள் இன்னமும் ஜீவாதாரமானவையாய், கவர்ச்சி மிக்கனவாய் விளங்குகின்றன; சமாதானம், முன்னேற்றத்தின் ஒளிமிக்கக் குறிக்கோள்களுக்கான போராட்டத்தில் மக்களுக்குத் தூண்டுதல் அளிக்கின்றன.

“இன்றைய ஆசியா, ஆபிரிக்கா”
சஞ்சிகையிலிருந்து

நியூக்லியர் சூன்ய மண்டலங்களின் முக்கியமான பாத்திரம்

எமது கோளின் பல்வேறு பிராந்தியங்களிலும் நியூக்லியர்-சூன்ய மண்டலங்களை உருவாக்குவது, நியூக்லியர் சர்வநாச அச்சுறுத்தலிலிருந்து மனிதகுலத்தை விடுவிப்பதற்கென வகுக்கப்பட்ட திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளின் பரந்த வரம்புகள் மத்தியில் முக்கியமான பாத்திரத்தை வகிக்க முடியும். இத்தகைய மண்டலங்களை ஸ்தாபிப்பதற்கான இயக்கம் பற்றியும் இப்பிரச்சனையில் சோவியத் யூனியனும் அமெரிக்காவும் எடுத்துள்ள நிலைகள் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துக் கூறுமாறு வாசகர்கள் எம்மிடம் கேட்கின்றனர்.

உலகச் செய்தி விமர்சகர் விக்னர் பொகாச்சேவ் அளித்துள்ள விளக்கம் இது.

நியூக்லியர்-சூன்ய மண்டலங்களை உருவாக்குவது பற்றிய கருத்து 1950-ம் ஆண்டுகளில் முகிழ்ந்தது. இது, 1959ம் ஆண்டின் சர்வதேச அண்டார்க்டிக் உடன்படிக்கையில் முறைப்படுத்தப்பட்டது. 1963ல் பின்லாந்தின் ஜனாதிபதி அர்ஹோ கெக்கொனென்,

ஐரோப்பாவின் வட பிராந்தியத்தில் நியூக்லியர்-சூன்ய மண்டலத்தை அமைப்பதற்கு யோசனை தெரிவித்தார். அவருடைய யோசனை உலகளாவிய மட்டத்தில் வரவேற்கப்பட்டது, ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அத்தகையதோர் மண்டலத்தை உரு

வாக்குவது, டென்மார்க், நோர்வே, ஸ்வீடன், பின்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் வாழும் 23 மில்லியன் மக்களுக்கு நியூக்லியர் அச்சுறுத்தலைக் குறைக்கும், உலகில் இராணுவ-அரசியல் நிலைமையை ஸ்திரமமாக்கும் என்று படைக்குறைப்பு நிபுணர்கள் வலியுறுத்தினர்.

சோவியத் யூனியன், நியூக்லியர்-சூன்ய வட ஐரோப்பா பற்றிய கருத்தை வரல்தவற்றிற்கு கிறது; நியூக்லியர் ஆயுதங்களைப் பாவிப்பதில் முதலாவதாக இருக்கப் போவதில்லை என்ற கடமைப் பொறுப்பை சோவியத் யூனியன் ஏற்றுக் கொண்டமை, நியூக்லியர்-சூன்ய மண்டலங்களை பற்றி மேலும் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்வதைச் சாத்தியமாக்கியது. சோவியத் யூனியனும் ஏனைய சோஷலிஸ நாடுகளும் பால்கனில் நியூக்லியர் சூன்ய மண்டலங்களை உருவாக்கும் முயற்சிகளை வரவேற்றன; ஐரோப்பாவில் வார்ஸா ஒப்பந்த நாடுகளையும் நேட்டோ நாடுகளையும் இணைக்கும் கோடு ஊடாக ஓர் நியூக்லியர்-சூன்ய இடைவெளி நிலத்தை உருவாக்கும் ஸ்வீடனின் யோசனைக்கு ஆதரவு தெரிவித்தன.

லத்தீன் அமெரிக்காவில் நியூக்லியர் ஆயுதங்களைத் தடை செய்யும் உடன்படிக்கை, டிலாடெலஸ்கோ உடன்படிக்கை, மெக்சிக்கோவின் தலைநகரில் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கை, இதில் பங்குகொள்வோர் தமது பிரதேசங்களில் நியூக்லியர் ஆயுதங்களின் உற்பத்தியையும்

ஈடுபடுத்தலையும் பரிசோதனை செய்தலையும் அனுமதிக்காமல் இருக்கும் கடமைப் பொறுப்பை வழங்குகிறது; நியூக்லியர் சக்தியை அமைதிபூர்வ நோக்கங்களுக்காக மாந்திரமே பயன்படுத்துவதை முன்வைக்கிறது, இந்த நியூக்லியர்-சூன்ய மண்டலத்தின் அந்தஸ்துக்கு மரியாதை செலுத்துவதற்கு உட்படுத்தும் உடன்படிக்கைகளில் ஏனைய வல்லரசுகளுடன் சேர்ந்து அமெரிக்காவும் கைச்சாத்திட்டபோதிலும் கூட, வாஷிங்டன், லத்தீன் அமெரிக்கப் பிரதேசத்துக்குச் சமீபமாகவுள்ள நெவேடாவில் நியூக்லியர் பரிசோதனைகளை நடத்துவது மூலம் டிலாடெலஸ்கோ உடன்படிக்கையின் உணர்வுக்குக் குழிபறிக்கிறது.

1985 ஆண்டில், தென் பசுபிக் நாடுகளின் மகாநாடு ராரோதொங்கா (குக் தீவுகள்) தீவில் நடைபெற்றபோது, அது தென் பசுபிக் நியூக்லியர் சூன்ய மண்டல உடன்படிக்கையை அங்கீகரித்தது, இம் மகாநாட்டின் தரப்புகளான ஆஸ்திரேலியா, மேற்கு சமோவா, கிரிபாத்தி, நியூசிலாந்து, துவாறு, பிஜி, மற்றும் பிற, தமது பிரதேசத்தில் எந்தவொரு நியூக்லியர் அமைப்பையும் உற்பத்தி செய்வதையும், ஈடுபடுத்தி வைப்பதையும் பெற்றுக் கொள்வதையும் நியூக்லியர் பரிசோதனைகளை நடத்துவதையும் சுதிரீச்சு விரயங்களைப் புதைப்பதையும் கைத்துறப்பதற்குத் தீர்மானித்தன.

1986 டிசம்பர் 15ம் திகதி, சோவியத் யூனியன் இந்த உடன்படிக்கையில் கைச் சாத்தி

திட்டது; இவ்விதம், இம் மண்டலத்தின் நியூக்லியர்-சூன்ய அந்தஸ்தைக் கடைப்பிடிக்கும் வாக்குறுதியை ஏற்றுக் கொண்டது. அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் பிரான்சும் இந்த உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டன. பிராந்திய ரீதியிலான நியூக்லியர்-சூன்ய மண்டலங்களை அமைப்பது பற்றிய யோசனைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவது, அபெரிக்கத் தடைக்காப்புக் கொள்கைக்குக் குழிபறிக்க முடியும் என்று அமெரிக்க ராஜாங்கத் தீணைக்களப் பேச்சாளர் சார்ல்ஸ் ரெட்மான் சொன்னார்.

சோவியத் யூனியனும் ஏனைய சோஷலிஸ நாடுகளும் நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் உள்ளிட அழிவுகரமான ஆயுதங்களின் உற்பத்தியிலும் சூவியல்களிலும் விவேகமில்லாமல் போட்டி போடுவதை வன்மையாக எதிர்க்கின்றன. இது, இந்த நூற்றாண்டின் முடிவுக்கு முன்னர் நியூக்லியர் ஆயுதங்களிலிருந்து மனிதகுலத்தை விடுவிப்பதற்கென வகுக்கப்பட்ட சோவியத் வேலைத் திட்டத்திலும் உள்ளடங்கியிருக்கிறது.

நியூக்லியர் சூன்ய மண்டலங்களை உருவாக்குவதற்கான இயக்கம் பீடு நடைபோடுகிறது. ஜப்பான், ஸ்பெயின், பெல்ஜியம், ஒல்லாந்து, பிரிட்டன், அமெரிக்கா மற்றும் பிற நாடுகளிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான மாநகர மன்றங்கள் தமது நகரங்களை நியூக்லியர்-சூன்ய நகரங்களாகப் பிரகடனம் செய்திருக்கின்றன. இராணுவவாதத்துக்கு எதிர்ப்புதினசரி வளர்ந்தோங்கி வருகிறது.

யுத்தம் மற்றும் சமாதானம் பற்றிய பிரச்சனைகளில் சோவியத் யூனியனின் ஆக்கபூர்வ நிலைப்பாடு, நடுத்தர வீச்சு மற்றும் குறுகிய வீச்சு ஏவுகணைகளை ஒழித்துக் கட்டுவது குறித்து சோவியத் யூனியனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதைச் சாத்தியமாக்கியுள்ளது. மேலும், இது ஓர் உறுதிப்படுத்தும் காரணியாகும்,

வரலாறும் அனுபவமும்

உழைக்கும் மக்களின் ஐக்கிய, ஒருமைப்பாட்டு விழா

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 1886 மே முதலாம் திகதி யன்று, எட்டு மணி நேர வேலைக் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக அமெரிக்காவின் பாரிய தொழில்துறை மையங்கள் அனைத்திலும் பெரும் வேலை திருத்தங்கள் நடைபெற்றன. சிக்காகோவின் உழைக்கும் மக்கள் வேலை நிறுத்தத்தக்குத் தமது முழு ஆதரவையும் கொடுத்தனர், அவர்களில் ஆயிர மாயிரம் பேர் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்திலும் பொதுக் கூட்டத்திலும் கலந்து கொண்டனர்; இவற்றைக் காவல் துறையினர் காட்டு மிராண்டித்தனமாகக் கலைத்தனர்.

அமெரிக்காவில் மே தினத்தன்று நடைபெற்ற சம்பவங்கள், பல நாடுகளில் உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் கண்டன அலைகளை ஏற்படுத்தின; இவை, மூலதனத்துக்கு எதிராக பல்

லாயிரக் கணக்கானோர் கலந்து கொண்ட ஆர்ப்பாட்டங்களாக விருத்தியடைந்தன.

சிக்காகோ நிகழ்வுகளைக் குறிக்கும் பொருட்டு, இரண்டாம் அகிலத்தின் பாரிஸ் காங்கிரஸ் (1889), மே முதலாம் திகதியை, சர்வதேச உழைக்கும் மக்களின் ஒருமைப்பாட்டுத் தினமாகப் பிரகடனம் செய்தது.

ருஷ்யாவில், முதலாவது மே தின வைபவங்கள் 1891ம் ஆண்டில் நடைபெற்றன. இதைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்களின் சக்திவாய்ந்த வேலை நிறுத்தமும் இடம் பெற்றது. பிற்காலத்தில், மே தின வைபவங்கள் ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கத்துடனான ஓர் உறுதிவாய்ந்த மரபாக மாறியது; பெரும்பாலான விஷயங்களில் அவை ஓர் அரசியல் குணவியல் பைப் பெற்றன, நாட்டின் பல பட்டினங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் பரவின.

1917ம் ஆண்டின் மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சி, பாட்டாளி வர்க்க ஒருமைப்பாட்டு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய யுகத்தைத் தொடக்கிவைத்தது; முதலாளித்துவ ஒடுக்குமுறைக்கும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் எதிரான மக்களின் போராட்டம் தீவிரமடைதலை இது கண்டது. பெரும்பாலான ஆசிய, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் மே தின விழாக்கள் இருபதாம், முப்பதாம் ஆண்டுகளிலேயே கொண்டாடப்பட்டன.

இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்னர் (1939-1945) ஆசிய, ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றில் மக்கள் ஜனநாயகங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டு இயக்கமானது, மே முதலாம் திகதியன்று, புதிய வாழ்வை நிர்மாணிப்பதற்கும் சர்வதேச சமாதான முகாமை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்கு மாகப் போராடுவதற்கு அறைகூவல் விடுக்கும் பெரும் பேரணியாக மாறியிருக்கிறது.

இன்றைய நிலையில் ஒருமைப்பாட்டு இயக்கமானது, இக்கோளிலுள்ள எல்லா ஏகாதிபத்திய விரோத, ஏகபோக விரோத, யுத்த எதிர்ப்புச் சக்திகள் அனைத்தையும் சம்பந்தப்படுத்துகிறது. மனிதகுலம், நியூக்லியர் சர்வநாசத்தின் முழுமையான அழிவுக்கு முகங்கொடுத்திருக்கும் இத் தருணத்தில், மேற்கிலும் விமோசன மடைந்த நாடுகள் பலவற்றிலும், குறிப்பாக சோஷலிஸப் பாதையைப் பின்பற்றும் நாடுகளில் சமா

தானத்தையும் சர்வதேசப் பந்தோபஸ்தையும் பேணிக் காப்பதற்கான, ஆயுதப் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான, புறவெளிக்கு அது பரவுவதைத் தடுப்பதற்கான போராட்டப் பாதையின் கீழ் நடைபெறுகின்றன.

சோஷலிஸம் ஓர் வலிமை மிக்க, உயர்ந்தோங்கி வரும் எதார்த்தமாக மாறியிருக்கும் இத் தருணத்தில், சோவியத் மக்கள் பிற சோஷலிஸ நாடுகளின் உழைக்கும் மக்களோடும் உலகின் அனைத்து முற்போக்காளர்களோடும் சேர்ந்து மே தினத்தைக் கொண்டாடுகின்றனர். சமாதானத்திற்கான தமது விழைவைத் தொடர்வதற்கு பிரதிக்கினை ஏற்கின்றனர்; சுதந்திரம், விடுதலைக்கான போராடிகளுடன் தமது ஒருமைப்பாட்டைத் தெரிவிக்கின்றனர். மகத்தான அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் 70ம் ஆண்டுவிழாவைக் கொண்டாடும் பொருட்டு மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற விழாவில் குறிப்பிடப்பட்டதைப் போன்று, இன்றுள்ள பிரதான கடமை எமது நாகரித்தைப் பேணிக் காப்பதும் பூமியில் வாழ்வைப் பேணிக்காப்பதும் நியூக்லியர் பைத்தியக் காரத்தனத்தின் மீது விவேகம் வெற்றி கொள்வதைச் சாதிப்பதும், மனிதனின், மனிதகுலத்தின் சுயாதீனமான சர்வாம்ச வளர்ச்சிக்குரிய நிலைமைகளை உருவாக்குவதும் ஆகும்.

சோவியத்
பத்திரிகையிலிருந்து

பாஸிஸத்தை ஒழித்துக்கட்டுவதில் தீர்க்கமான பங்களிப்பு

மகத்தான தேசபக்த போர் முடிவடைந்து நாற்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. 1,418 நாட்களுக்குள் சோவியத் யூனியன் நாஜி ஜெர்மனியின் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான தனது வீரஞ் செறிந்த விமோசனப் போராட்டத்தை நடத்தியது, வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க வெற்றியையும் ஈட்டியது,

சகலமும் போர்முனைக்கு

உலகின் மீது மேலாதிக்கம் செலுத்துவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டிய நாஜி ஜெர்மனி, உலகின் முதலாவது சோஷலிஸ்ட் ராஜ்யத்தை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்தது. தனது ஆயுதப் படைகளில் 70 சதவீதத்தை சோவியத் எல்லையில் குவித்த ஹிட்லரின் வெஹ்ர்மாச்ட் (நாஜி ஜெர்மனியின் ஆயுதப் படைகள்). 1941ம் ஆண்டு ஜூன் 22ம் திகதியன்று,

யுத்தப் பிரகடனம் செய்யாமலேயே சோவியத் யூனியன் மீது தாக்குதல் தொடுத்தது. ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஜெர்மனியின் சொந்த இராணுவ, பொருளாதாரச் செல்வாதாரங்களை மாத்திரமன்றி, முன்னர் அடிமைப்படுத்திய நாடுகளும் நேசஅணிகளும் தொழில்துறை உள்ளாற்றல் களையும் பக்கபலமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்த சிக்கலான நிலைமைகளில், சோவியத் கம்யூனிஸ்ட்

கட்சி மக்களின் செல்வாதாரங்களையும் ஆற்றல்களையும் முனைப்பாக அணிதிரட்டுவதற்காகவும் நாட்டையே ஓர் இராணுவமுகமாக மாற்றுவதற்காகவுமான ஓர் வேலைத் திட்டத்தை வரைந்தது. சோவியத் இராணுவவலிமையின் அஸ்திவாரம், ஓர் யுத்த நிலையில் இடப்பட்ட அதன் சோஷலிஸ்ட் பொருளாதாரமாகும். யுத்தத்துக்கு முன்னர் நிலக்கரியில் 60 சதவீதமும் அனைத்து உருக்கிலும் ஏறக்குறைய 60 சதவீதமும் தான்யத்தில் அரைவாசியும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நாட்டின் ஐரோப்பியப் பிரதேசத்தின் தற்காலிக இழப்பு ஏற்பட்டபோதிலும் கூட, 1942ம் ஆண்டின் இறுதியளவில் ஒரு வலுவான யுத்தப் பொருளாதாரத்தை ஸ்தாபிப்பதிலும், ஆயுதங்களைப் பெருவித்தலில் உற்பத்தி செய்வதை ஒழுங்கமைப்பதிலும் சோவியத் மக்கள் வெற்றி பெற்றனர்.

கடுமையான போரட்டம்

மாபெரும் தேசபக்த யுத்தத்துக்கு நீண்டகாலத்துக்கு முன்னமேயே, சோவியத் யூனியன் மீது தனது தாக்குதலுக்கான திட்டங்களைத் தீட்டிய ஹிட்லரைட் போர்த்தந்திரவியலாளர்கள், திடீர்த்தாக்குதல் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர், சோவியத் சமூக, அரசு அமைப்பு எளிதில் தகர்க்கப்படக் கூடியது, சோவியத் இராணுவம் பலஹீனமானது என்ற தவறான நம்பிக்கையை இந்தக் கணிப்பீடுகள் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. ஆனால், சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான ஆக்கிரமிப்பு, நீடித்திருந்த ஓர் யுத்தத்தில் முடி

வடைந்தது; இது, சோவியத்—ஜெர்மன் முனையில் ஜெர்மனியின் இராணுவப் படைகளின் பெரும் பகுதியைக் குவிக்க வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்திற்று. தாம் பலவந்தமாகப் பின்வாங்க நேரிட்ட சூழ்நிலைகளில், சோவியத் படைகள் எதிரிகளின் படைப் பிரிவுகளை அச்சமின்றி எதிர்த்து நின்றன. சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான முதல் 53 நாள்—யுத்த நடவடிக்கைகளின் போது, 1939ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் முதலாம் திகதி போலத்தின் மீது நாஜி ஜெர்மனியின் தாக்குதலோடு ஆரம்பமான இரண்டாம் உலகப் போரின் எல்லா முன்னைய நடவடிக்கைகளில் இழந்தவர் சளை விட கூடுதல் எண்ணிக்கையிலான அதிகாரிகளையும் படைவீரர்களையும் ஜெர்மன் இராணுவம் இழந்தது. அமைதிக்க ஐந்துபதினாண்டுகள் (1883—1945) பின்வருமாறு 1942ம் ஆண்டில் எழுதினார்: “இந்த ருஷ்யப் படைகள்... ஏனைய ஐக்கிய நாடுகள் அனைத்தையும் விட, எமது அதிகாரிகளின் ஆயுத வல்லமையைக் கூடுதலாக அழித்தொழித்து வருகின்றன,” (பாஸிஸ்ட் முகாம் நாடுகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் முயற்சிகளைக் குவிப்பது பற்றிய பிரகடனத்தில் 1942 ஜனவரி முதலாம் திகதியன்று வாஷிங்டன் லைக் சாத்திட்ட நாடுகளின் கூட்டணிய ஐக்கிய நாடுகள் என அழைக்கப்பட்டன (ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனம் 1945ம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது). பாஸிஸ்டுக்கு எதிரான போராட்டத்தின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் சோவியத் இராணுவத்தின் வீரஞ்செறிந்த எதிர்ப்பானது,

வருங்கால வெற்றிகளுக்கு ஓர் முன்னோடியாக விளங்கியது, மகத்தான தேசபக்தப் போரின் மேலும் நிகழ்வுகளது போக்கு முழுவதையும் முன்னிர்ணயம் செய்தது.

யுத்தக் களங்களில் படை வீரர்கள் காட்டிய வீரமும், பின்புலத்தில் சிவிலியன்களின் தன்னலமற்ற உழைப்பும் சோவியத்—ஜெர்மன் முனையின் நிலைமையின் ஓர் வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, 1942—1943ல் சோவியத் ஆயுதப் படைகள் எதிரியின் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தின, நாஜி ஜெர்மன் இராணுவம் வெல்லற்கரியது என்ற கட்டுக்கதை, மாஸ்கோவிலும் ஸ்டாலின்கிராட்டிலும் காசிலும் குர்ஸ்கிலும் நடவெற்ற சண்டைகளில் தகர்த்தெறியப்பட்டது; இது மாபெரும் தேசபக்தப் போரின் பேரலயாக மாறியது.

1944ம் ஆண்டின் இலையுதிர் காலம் அளவில், நாஜிப் படைகளினால் தற்காலிகமாகக் கைப்பற்றப்பட்டிருந்த சோவியத் பிரதேசத்தை சோவியத் ராணுவம் விடுதலை செய்தது, நாட்டின் மேற்கு எல்லையை மீண்டும் நிலைநாட்டியது. இதற்கு முன்னர், அதே ஆண்டில் நேசவல்வரசுகளான அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் ஐரோப்பாவில் இரண்டாவது போர் முனையைத் திறந்திருந்தன. வட பிரான்ஸில், நோர்மண்டியில் பெரும் யுத்த நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டிருந்தன.

சோவியத் யூனியனின் வெற்றிகளும் இரண்டாவது முனை திறக்கப்பட்டமையும்

ஜெர்மனியினால் அடிமைப் படுத்தப்பட்டிருந்த ஐரோப்பிய நாடுகளில் தேச விமோசனப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கு உத்வேகமூட்டின. நாஜிஸ நுகத்தடியிலிருந்து தம்மைத் தாமே விடுவித்துக் கொள்வதற்கு அவற்றுக்கு உதவவேண்டிய கடமைக்கு சோவியத் ஆயுதப் படைகள் முகங்கொடுத்தன. 1944, 1945ல் சோவியத் இராணுவம், மத்திய மற்றும் தென் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் வலுவான எதிர்ப் படைகளைப் புறமுதுகிடச் செய்தது, நாஜி ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து அதன் மக்களை விடுதலை செய்தது.

சோவியத் இராணுவத்தின் துரிதமான முன்னேற்றம். வெஹர் மாசுட்டை முழுமையான புறமுதுகிடலின் விளிம்புக்குக் கொண்டு வந்தது. கிழக்கு பிரஸ்யாவில் (ஜெர்மனி) சோவியத் துருப்புக்களின் எதிர்த் தாக்குதல், பெர்லினைத் தாக்குதல் நடத்திப் பிடித்தமை பிராகின் (செக்கோஸ்லேவோக்கியா) விடுதலை ஆகியனவே, நான்காண்டுகளாக நீடித்திருந்த ஜெர்மனிக்கு எதிரான போரின் இறுதிச் சம்பவங்கள். அது, நாஜி ஜெர்மனியின் மீதான சோவியத் மக்களின் முழுமையான வெற்றியிலும் நாஜி அரசை ஒழித்துக் கட்டுவதிலும் முடிவடைந்தது. 1945ம் ஆண்டு மே 8ம் திகதி, நாஜி தலைமையின் பிரதிநிதிகள் ஜெர்மனியின் நிபந்தனையற்ற சரணாகதி உடன் படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டனர்.

போரின் முடிவு

போரின் ஈற்றில், பிரெஞ்சு ஆயுதப் படைகளின் பிரதம தளபதியான ஜெனரல் குயிலாமே பின்வருமாறு கூறினார்: "ஜெர்மன் இராணுவத்தின் முக்கியப் படைகளுக்கு எதிரான, வீச்சிலும் கடுரத்திலும் பிரம்மாண்டமான தான தொடர்ச்சியான சண்டைகளில் சுயாதீனமாகவும் சொந்தமாகவும் போராடியதில் பெருமை முழுவதையும் செஞ்சேனையே எடுத்துக் கொள்கிறது. அது தனது குருதியின் மூலம், வெற்றியின் பொதுவான குறிக்கோளுக்கு மிகப் பெரிய பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறது."

யுத்த முனைகளில் தனது படைவீரர்கள் காட்டிய முன்னுதாரணமற்ற மனோபலம் மற்றும் வீரத்தின் காரணமாக, சோவியத் சேனை நாஜி ஜெர்மனியின் 507 படைப் பிரிவுகளையும் அதன் நேச அணிகளையும் 10 படைப் பிரிவுகளையும் முறியடித்தது. இரண்டாம் உலகப் போரின் ஏனைய முனைகளில் முறியடிக்கப்பட்ட படைகளை விட இது 3.5 மடங்கு கூடுதலானது.

ஆனால், இந்த வெற்றிக்காக சோவியத் யூனியன் தனது பிரஜைகளின் 20 மில்லியன் பேரின் உயிர்களைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இரண்டாம் உலகப் போரின் போது இழக்கப்பட்ட உயிர்களில் இது 40 சதவீதம். யுத்தத்தின்போது, சோவியத் யூனியனில் மொத்தம் 1710 நகரங்களும் நகர-வகைக் குடியிருப்புக்களும் 70,000க்கும் கூடுதலான கிராமங்களும் தரை

மட்டமாக்கப்பட்டன. நாடு தனது தேசிய செல்வத்தில் 30 சதவீதத்தை இழந்தது. சோவியத் யூனியனின் தொழில்துறை உள்ளாற்றலில் மூன்றிலொரு பங்கு சீரழிக்கப்பட்டது.

சகல விதமான நட்பும் இழப்புக்களும் நேர்ந்த போதிலும் கூட, சோவியத் யூனியன் சோஷலிஸ ஆதாயங்களையும் உலகின் ஆகவும் முற்போக்கான சமூக அமைப்பையும் அதன் சுதந்திரத்தையும் விடுதலையும் பாதுகாத்தது:

மாபெரும் தேசபக்தப் போரில் சோவியத் மக்கள் ஈட்டிய வெற்றி, உலக வளர்ச்சி மீது தீர்க்கமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, சோவியத் நாட்டில் ஆரம்பத்தில் ஜனநாயக மெடுத்த சோஷலிஸம், இப்போது ஓர் உலக அமைப்பாக மாறியிருக்கிறது. பாஸிலத்தின் மீதான வெற்றி, ஓர் புதிய அலையை, உலகளாவிய தேச விமோசன இயக்கத்தின் வலிமைமிக்க அலையை உற்பவித்திருக்கிறது. உலகப் போரின் பின்னர் முடிவடைந்துள்ள ஆண்டுகளில் ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் பல கலோனியல் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட்டுள்ளன, ராஜ்ய சுதந்திரத்தை வென்றெடுத்துள்ளன. ஜெர்மன் பாஸிலத்திலிருந்து உலகம் விமோசனமடைந்தமை சோஷலிஸத்துக்குச் சாதகமாக சக்திகளின் பரஸ்பர உறவில் தீர்க்கமான மாற்றத்தின் மூலம் குறிக்கப்பட்ட ஒரு புதிய கட்டத்தை உலக வரலாற்றில் தொடக்கிவைத்தது.

இப்போரில் ஈட்டப்பட்ட வெற்றியின் கூடுதல் முனைப்பான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பலபலனும் உண்டு; பாஸிஸ ஆக்கிரமிப்பைக் கூட்டாக முறியடிப்பதில் நாடுகளுது கூட்டணியானது, சோதனைக் காலத்தின் போது, மாறுபட்ட சமூக—பொருளாதார, அரசியல் அமைப்புக்களைக் கொண்ட நாடுகள் தமது முயற்சிகளைக் குவிக்க முடியும் என்பதைக் காட்டியுள்ளன.

நியூக்லியர் சர்வநாச அச்சுறுத்தல் உலகை இன்னமும் அச்சுறுத்துகையில், பாரிய உலக வல்லரசுகள், ஆயுதப் போட்டிக்குக் கடிவாளமிடும் தமது முயற்சிகளை வலுப்படுத்துவதில் கொண்டுள்ள முக்கியத்துவம் வளர்ந்தோங்கி வருகிறது. நடுத்தர வீச்சு மற்றும் குறுகிய வீச்சு ஏவுகணைகளை ஒழித்துக் கட்டுவது பற்றிய சோவியத்—அமெரிக்க உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திடப்பட்ட தினத்தன்று, சோவியத்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் மிகையீல் கொர்ப்ச்சேவ் பேசுகையில் பின்வருமாறு தெரிவித்தார்:

‘‘ அனைத்து நாடுகளோடும் சேர்ந்து பாடுபடும் சோவியத் யூனியனும் அமெரிக்காவும் முடிவடையப் போகும் 20ம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றில், நாஜிஸத்திற்கு எதிரான யுத்தத்தில் நேசஅணிகளாக மாத்திரமன்றி, ஒரு பாதுகாப்பான, நியூக்லியர் சர்வநாச அச்சுறுத்தல் இல்லாத உலகிற்கான மனிதகுலத்தின் பாதையை அமைக்கும் தேசங்களாகவும் தமது இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் என நான் நம்பிக்கை தெரிவிக்கிறேன்.’’

சோவியத்
பத்திரிகையிலிருந்து

சோவியத் சமுதாயம்:
வாழ்வும் பிரச்சனைகளும்

சோயர் புகோவா
சோவியத் மாதர் குழுவின் தலைவி

மாதர் பிரச்சனையும் எமது காலமும்

சோவியத் பெண்கள், சோவியத் சமுதாயத்தின் செயலாக்கமுள்ள, சமத்துவமுள்ள உறுப்பினர்கள். சோவியத் அரசாங்கம் தனது ஆரம்ப நாட்கள் முதலே, மாதர் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாண்பதில் லெனினியச் சமூகக் கொள்கைக் கோட்பாடுகளால் தலைமை தாங்கப்பட்டது, சமுதாயத்தை மறுசீரமைக்கும் தலையாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கடமைகளில் அதையும் ஒன்றாக்கியது என்பதினாலேயே இது சாத்தியமாகியது. நாட்டின் கொந்தளிப்பான வாழ்விலிருந்து ஒதுங்கியிருப்பது பற்றி சோவியத் பெண்கள் நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாது.

லெனினும்
சோவியத் அரசாங்கமும்
மாதர் பிரச்சனையும்

யொருத்தமான சுகாதாரப் பாதுகாப்புகளோடு பெண்கள் உற்பத்தியில் விரிவாகப் பங்கு

கொள்வது அவர்களின் சமூக சமத்துவத்துக்கு ஒர் தீர்க்கமான நிபந்தனை என்று லெனின்கண்டார். அரசை நிர்வகிப்பதிலும் சமூக, அரசியல் விவகாரங்களை நடாத்திச் செல்வதில் பங்கேற்பதிலும்

பெண்கள் சம்பந்தப்படா விட்டால், அவர்கள் புதிய சமுதாயத்தின் சமத்துவமுள்ள உறுப்பினர்களாகவும் செயலாக்கமுள்ள நிர்மாணிகளாகவும் இருப்பது சாத்தியமில்லை என்பது லெனினின் கருத்து. "பெண்களையும் அரசியலுக்குள் ஈர்க்காமல், வெகஜனங்களை நீங்கள் அரசியலுக்குள் ஈர்க்க முடியாது," என்று அவர் எழுதினார். தாய்க்கரிய கடமைகளுடன் உற்பத்தியிலும் சமூக அரசியல் வாழ்விலும் பங்கேற்பதைச் சாத்தியமாக்கும் முன் நிபந்தனைகளை அரசும் சமுதாயமும் வகைசெய்வதே சமத்துவத்தின் முக்கியமான காரணியாகும். குழந்தைப் பராமரிப்புக் கேந்திரங்களின் தொகுப்பை ஸ்தாபிப்பதும் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்வதைச் சுலபமாக்குவதும் குடும்பத்திற்கான நலவாழ்வு சேவைகளை விருத்தி செய்வதும் தான் முக்கியமான விஷயம் என்று லெனின் நம்பினார்.

சோவியத் அரசு, இக்கடமையைக் கையாளத் துவங்கியபோது, அது பெரும் இடர்களை எதிர்நோக்கியது. மானிட உயிர் என்ற வகையில், பெண்ணை பல நூற்றாண்டுகளாகத் தரங்குறையைச் செய்த அனைத்தையும் அகற்றுவதும் வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலும் அவருக்குச் சமமான உரிமைகளை வழங்குவதும் மாத்திரம் அவசியமாக இருக்கவில்லை; இந்த உரிமைகளை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்பதை அவருக்குப் போதிப்பதும் தன்னைப் பற்றியும், இத்துடன் பெண்களின்பாலான ஆணின் கண்ணோட்டங்களைப் பற்றியு

மான அவளின் கருத்தை மாற்றுவதும் கூட அவசியமாக விருந்தது. பெண்களின் நிலை, ஸ்தல மற்றும் தேசிய மரபுகள் மத நம்பிக்கைகள் காரணமாக நாடு முழுவதிலும் கணிசமான அளவுக்கு வேறுபட்டிருந்ததால், அதைச் செய்வது மிகவும் சிரமமானதாக இருந்தது.

புரட்சி நடந்தேறியவுடனேயே, அக்காலத்தில் மிகவும் முற்போக்கானதாக விளங்கிய சட்டங்களை சோவியத் அரசாங்கம் அங்கீகரித்தது; வாழ்வின் சகல துறைகளிலும் மாதரின் சமத்துவம் 1918ம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பின் மூலம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது: உழைப்பு, குடும்பம், திருமணம், நிலம் மற்றும் சிவில் சட்ட அம்சங்களும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. இந்தச் சட்டங்கள் பற்றி பேசுகையில் லெனின் பின்வருமாறு எழுதினார்: "கூடுதல் வளர்ச்சியுற்ற வேறெந்த நாடுகளைக் காட்டிலும் மிகப் பெரும் அளவிற்கு சோவியத் ஆட்சி, ஜனநாயகத்தை நடைமுறைப் படுத்தியிருக்கிறது: ஏனெனில், மாதரின் அசமத்துவம் பற்றிய எந்தத் தடத்தையும் அதன் சட்டங்களில் விட்டுவைக்கவில்லை."

மாதரின் சமத்துவம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டமை ஓர் முதல் நடவடிக்கை மாத் திரமே. அதை எதார்த்தமாக மாற்றுவதற்கும் பெண்கள் தமது உரிமைகளை முழுமையாக அனுபவிப்பதற்கு ஓர் சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவதற்கும் இந்த உரிமைகளுடன் இணைந்த கடமைப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களுக்குப் போதனை அளிப்பதற்கும்

பெரும் பணி ஆற்ற வேண்டியிருந்தது. கல்வியறிவின் மையை ஒழித்துக் கட்டுவது, மாதருக்குப் பயிற்சி அளிப்பது, உற்பத்தியில் அவர்களை ஈடுபடுத்துவது, முக்கியமான பதவிகளுக்கு உயர்த்துவது, அவர்களது வாழ்க்கை மற்றும் உழைப்பு நிலைமைகளுக்குத் தக்க முறையில் கவனம் செலுத்துவது, அரசு மற்றும் சமுதாயத்தின் விவகாரங்களில் அவர்களின் பங்கேற்பு—ஆகிய இந்த நடவடிக்கைகள் யாவும் உத்வேகம் தரும் பலாபலன்களைத் தந்தன.

இன்றைய சமுதாயத்தில் பெண்கள்

இன்று, தேசிய உழைப்பாளர் அணியில் 5.08 சதவீதமானோர் பெண்களே. தொழில்துறையிலும் விவசாயத்திலுமுள்ள எல்லாத் துறைகளிலும் பொருளாதாரப் பெறுமானங்களை உருவாக்குவதற்கு அவர்கள் பங்களிக்கின்றனர்; விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்துக்குப் பொறுப்பான பிரிவுகளிலும் கலையிலும் கலாசாரத்திலும் வெற்றிகரமாகப் பணிபுரிகின்றனர்.

இவ்விதம், சமுதாயத்தில் மாதரின் அந்தஸ்து, அதன் முற்போக்குத் தன்மையின் மிக முக்கியமான மூலப் பிரமாணங்களில் ஒன்று என்று கருதிய மனித குலத்தின் மிகச் சிறந்த மேதைகளின் கவலு நனவாகியது. சோவியத் யூனியனில் பெண்கள் மரியாதையை அனுபவிக்கின்றனர்; சமுதாயத்தில் அவர்களின் அதிகாரமும் பாத்திரமும் பிரத்தியேகமாக அவர்களது சொந்தப் பண்புகள்,

தகுதி, ஒழுங்கமைக்கும் திறமைகள் ஆகியவற்றின் மீதே சார்ந்திருக்கின்றன.

ஆனால், சோவியத் பெண்களுக்குப் பிரச்சனைகளே இல்லை என்று கூறுவது தவறு. இந்நாடு, தனது பொருளாதாரத்தையும் சமூகத் துறையையும் கலாசாரத்தையும் ஓர் புதிய தரீர்தியான மட்டத்திற்கு உயர்த்துவதில் வலிமை மிக்க சாதனையைப் புரிய வேண்டியிருக்கும் ஒரு முனைப்பான, சிக்கலான கட்டத்தினூடாகச் செல்கிறது. ஆயினும், தொழில்துறையில் பணியாற்றும் பெண்கள் இன்னமும் சரியான தொழில்முறைப் பயிற்சியைப் பெறவில்லை; இதன் விளைவால், அவர்களின் தேர்ச்சித்திறன்கள், ஆண்களின் தேர்ச்சித்திறனைவிட குறைவாக உள்ளன. உண்மையில், இதற்கு ஸ்தூலமான காரணங்கள் உள்ளன; இது பெண்களின் தாய்மைக் கடமைகளிலிருந்து முகிழ்கிறது. எனவே, ஆண்களுக்குப் பெண்களுக்கும் இடையேயான தகுதி இடைவெளி இன்னமும் இருந்து வருகிறது.

அத்தகைய நிலைமை ஏன்? தற்போது இருந்து வரும் பயிற்சி அமைப்பும் தேர்ச்சித்தரத்தின் உயர்வும் எப்போதுமே சிறப்பாகச் செயல்படுவதில்லை. பெண்களின் உழைப்புத் தனித்துவங்களுக்கும், குழந்தைப் பிறப்புடன் தொடர்புள்ள இடைக்காலங்களுக்கும் மிகக் குறைவாகவே மாற்றியமைக்கப்படுகின்றது. பெண்களின் தொழில்முறைப் பயிற்சியும் தேர்ச்சித் தரமுயர்வும் போதிய அளவுக்கு இல்லை.

மாதர் சபைகளின் அக்கறைகள்

இப் பிரச்சனைகள் யாவும், சோவியத் ஒன்றியத்தினது சுப்ரீம் சோவியத்தினது பெண்களின் உழைப்பு மற்றும் வாழ்க்கை நிலைமைகளுக்கான கமிஷன், பொதுக் கல்வி மற்றும் கலாசாரத்துக்கான கமிஷன் ஆகியவற்றின் 1987 ஏப்ரல் மாதக் கூட்டுக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டன. சமகால ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தின் போது, சகல கடுமையான மற்றும் உடலுழைப்பு வேலைகளிலிருந்து பெண்களை விடுவிக்கும் தீர்மானங்களை அவை அங்கீகரித்தன. பெண்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்துவது பற்றிய அரசின் இவை போன்ற தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதே மாதர் சபைகளின் பணியாகும். இச் சபைகளின் உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பெண்களே. எனவே, அவர்களின் மூலம் பெண்கள் தமது உரிமைகள் பலவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முடிகிறது.

சோவியத் யூனியனில் சமூகத்துறை இன்று விசேட கவனத்தைப் பெறுகிறது. அதில் வீட்டு வசதி, நல்வாழ்வு வசதிகளும் சுகாதாரக் கவனமும் குழந்தைகள் நிறுவனங்களும் கலாசார நிறுவனங்களும் ஏனையவையும் அடங்குகின்றன. இத் துறை தான், தாய்மைத்துவத்தோடு, பெண்கள் சமூக ரீதியில் பயனுள்ள பணியை இரண்டறக்

கலப்பதைச் சாத்தியமாக்கும் நிலைமைகளை உருவாக்குகிறது.

மாதர் சபைகளைப் போன்று, மக்களின் வாழ்வோடு நெருக்கமாகத் தொடர்பு கொண்ட வேறெந்த பொது ஸ்தாபனமும் கிடையாது என்று கூறினால் அது மிகையல்ல.

ஒவ்வொரு நாளும் சோவியத் சமாதான நிதியம், பெண்களிடமிருந்து சுயநிரூப்பமான நன்கொடைகளைப் பெறுகிறது. 50 மில்லியனுக்கும் அதிகமான பெண்கள் இந் நிதியத்துக்கு நன்கொடைகளை அனுப்பிவைத்துள்ளனர். இச் செயலின் மூலம் ஆயுதப் போட்டிக்கு முடிவு கட்டுவதற்கும், ஒவ்வொரு நபருக்கும் வாழ்வுக்கான உரிமையை உறுதி செய்வதற்கும் ஆன கோரிக்கைகளில் தமது குரலையும் இணைத்து வருகின்றனர்.

சோவியத் பெண்கள், உலக வெகுஜனத்தினருடன் நேய உறவுகளைப் பேணி வரும் சமூக ஸ்தாபனங்களின் பணியில் கூடுதல் செயலாக்கமுடன் ஈடுபடுகின்றனர். அவர்கள் தமது குழுவின் மூலம், 130 நாடுகளிலுள்ள 360 சர்வதேச, பிராந்திய மற்றும் தேசிய மாதர் ஸ்தாபனங்கள், இயக்கங்களுடன் ஒத்துழைக்கின்றனர்.

“கம்யூனிஸ்ட்
சஞ்சிகையிலிருந்து

சோவியத் யூனியனில் கலைச் சுதந்திரம்

சமுதாயத்தின் தார்மீக ஆரோக்கியம் அதன் இலக்கியத்தின் மீதும் கலாசாரத்தின் மீதும் தான் பெருமளவுக்குச் சார்ந்திருக்கிறது. சிருஷ்டிகர அறிவுத்துறையினர் மறுசீரமைப்பு முயற்சியில் செயலாக்கமுடன் பங்கெடுக்கின்றனர். தமது சொந்தத் துறையூடாக சோஷலிஸ சமுதாயத்தின் புத்தாக்கத்திற்குப் பாடுபடுகின்றனர். சிருஷ்டிகரத் தொழில் துறையினரின் சங்கங்களது, காங்கிரசுகள் மற்றும் நாட்டின் இன்றைய கலாசாரச் செயற்பாடுகள் இதற்குச் சான்று.

கலையின் மறுசீரமைப்பினது முழு வீச்சு மற்றும் ஆழமாக்கத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளும் இக்கட்டுரை, சிருஷ்டிகர அறிவுத் துறையினரின் மிகச் சிறிய பிரிவினரான எழுத்தாளர்கள், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள், நாடகக் கலைஞர்களின் சில பிரச்சனைகளை உள்ளடக்குகிறது.

சிறப்பானதன் பெயரால் சுதந்திரம்

கலை மக்களுக்குரியது என்று லெனின் சொன்னார்; அதன் லேர்கள் உழைக்கும் வெகுஜனங்களின் மத்தியில் ஆழமாகச் செல்ல வேண்டும் என அவர் விளக்கினார். அது, மக்களின்

உணர்வுகளை, சிந்தனைகளை, விருப்பத்தை இரண்டறக் கலக்க வேண்டும்; அவர்களை உயர்த்த வேண்டும். அது, அவர்களில் கலைத்துவத் திறன்களை எழுச்சியுறச் செய்ய வேண்டும், வளர்க்க வேண்டும். லெனினியப் பாரம்பரியங்களைப் பின்பற்றும் சோவியத் படைப்

பாக்க அறிவுத் துறையினர், கலையும் இலக்கியமும் மக்களின் நம்பிக்கையையும் விருப்பங்களையும் தெரிவிக்காவிட்டால். அவை விவேகமில்லாத திசை திருப்பங்களாகவே மாற முடியும் என்று நம்பினர். கட்சியையும் அரசையும் பொறுத்தவரையில், அவை அறிவாற்றலை மிகவும் பேணிக்காக்கின்றன, கவனத்துடன் பாதுகாக்கின்றன: மக்களில் நேர்மையையும் தார்மீக உறுதிப்பாட்டையும் ஊட்டி வளர்க்கும் ஆக்கங்களைப் படைக்குமாறு தூண்டுகின்றன. பொறுப்பு வாய்ந்த சிருஷ்டி கர்த்தாக்களுக்கு, தமது கலைப் படைப்பு தடை செய்யப்படும் என்று அஞ்ச வேண்டிய அவசியமில்லை. சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியல் யாப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கும் கலைச் சுதந்திரம் இதற்கு நம்பகமான சட்டச் சான்றாகும். ஆனால் சோவியத் யூனியனிலுள்ள மக்கள் யுத்தத்தையும் எந்தவொரு வடிவத்திலும் வன்முறை, பேராசை, பாரபட்சம், தன்னலம், ஏனைய மக்களின் பால் குரோதம், சோஷலிஸத்தை அவதூறு செய்வது ஆகியவற்றைப் போதிக்கும் படைப்புக்களை ஆதரிப்பதில்லை. புகழ்பெற்ற சோவியத் எழுத்தாளரான யூரி பொந்தாரேவ் சொன்னார்: "ஒருவர் இரண்டு விஷயங்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும்— "ஏதாவதொரு விஷயத்திலிருந்து" விடுதலை, என்பதும் "ஏதோவொன்றின் பெயரால் விடுதலை" என்பதுமே அவை. ஒடுக்குமுறை, அச்சம், தீமை, குரூரம், தார்மீக வெறுமை, பாரபட்சம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை பெறுவதே உண்மையிலேயே மக்களுக்குத் தேவைப்

படுவது. வாழ்வின் பயனையும் சாரத்தையும் விழைகின்ற, எவ் ரொருவருக்கும் நன்மையின் பெயரால் பொது நலவாழ்வின் பெயரால் விடுதலை இன்றியமையாதது "

1970ம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில், சோவியத் சமுதாயத்திலேயே தேக்க நிலை நிலவிய வேளையில் இச் சொற்கள் மாற்றத்துக்கும் புத்தாக்கத்துக்குமான அவசியத்தை உணர்ந்திருந்த இலக்கிய, கலைப் படைப்பாளிகளின் நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

உண்மையில், கலைத் துறையானது, வேறெந்தத் துறையையும் போலல்லாமல், எண்ணற்ற கருத்தியல் அநீதிகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்தது. எதைப் பற்றி எழுதுவது, எதைப் பற்றி எழுதக் கூடாது, எந்தத் திரைப்படத்தை எடுக்கலாம், எந்த நாடகத்தை அரங்கேற்றலாம் என்பதெல்லாம் உண்மையிலேயே எதேச்சாதிகாரப் பாரபட்சத்துடன் தீர்மானிக்கப்பட்டன. இதன் விளைவால் செயற்கையான வரம்புகளும் அந்தரங்கச் சூழ்நிலையும், சில தனிநபர்கள், குழுக்களின் ஏகபோக நிலைப்பாட்டை, ஏனையோருக்குப் பாதகமான விதத்தில் வலுப்படுத்தின. படைப்பாக்க ஸ்தாபனங்களின் செயற்பாடு, எதேச்சாதிகார நடைமுறைகளால் வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட்டன, சில எழுத்தாளர்களும் கலைஞர்களும் பொது மக்களின் விமர்சனத்தைத் தட்டிக் கழிக்கத் தொடங்கினர். வெளிப்படைப் பண்பு இருக்கவில்லை.

படைப்பாக்க ஸ்தாபனங்கள் தமது சமீபத்திய சாங்கிரசுகளில், இந்த அம்சங்கள் சோஷலிஸத்தின் இயல்புக்கு விரோதமானவை என்று வன்மையாக எதிர்த்தன. உண்மையிலேயே சுதந்திரமான போட்டியை ஊக்குவிக்கக்கூடிய ஓர் சூழ்நிலையை ஸ்தாபிப்பது அவசியமென்பதை அவை ஒப்புக் கொண்டன; நாட்டின் வருங்காலத் தோற்றத்துக்கும் சோஷலிஸத்தின் வருங்காலத்துக்கும் தமது பொறுப்புணர்வை அங்கீகரித்தன.

வாழ்வு பற்றிய உண்மை

தமது கலை, இலக்கியப் படைப்புக்களில் சோஷலிஸ சமுதாயம் ஒன்றை நிர்மாணிக்கும் போக்கைச் சித்தரிக்கும் அதேசமயத்தில், சோவியத் சிருஷ்டி கர்த்தாக்கள் அதன் வளர்ச்சியிலும் சமகால மனிதனை உருவாக்குவதிலும் செயலூக்கமாக இருக்கின்றனர். இந்தச் செயற்பாடுதான், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்குரிய இடத்தையும், தேசத் தழுவிய குறிக்கோளில் அவர்களது பாத் திரத்தையும் வழங்குகின்றன. இந்த அளவுகோலைக் கொண்டே எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களின் சிருஷ்டிகளை மக்கள் அளக்கின்றனர்; சோவியத் கலை, இலக்கியம் இதைக் கொண்டு தான் தமது கடமைகளை வகுத்துக் கொள்கின்றன.

சமுதாயம் தனது காலத்துக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ச்சையில், குறிப்பாக, முனைப்பான மாற்றங்களின் காலத்துக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ச்சியில், தனது

கலாசாரத் தொழிலாளர்கள் முரண்படுகின்ற சகல அம்சங்களோடும் திருப்பத்தோடும் மேதைமையோடும் வாழ்வை உண்மையாக ஊடுருவிப் பார்த்துச் சித்தரிக்க வேண்டும் என்று அது எதிர்பார்க்கிறது.

இந்த அடிப்படைக் கோட்பாடுதான், நாட்டின் சிருஷ்டிகர அறிவுத் துறையினரின் வாழ்வில் எல்லா அம்சங்களுக்கும் அடிநாதமாக விளங்குகிறது. சோவியத் எழுத்தாளர்களின் எட்டாவது அகில யூனியன் காங்கிரஸ் (ஜூன் 1986) நேர்மையான மதிப்பீடுகள் மூலம் புத்தாக்கம், வெளிப்படைப் பண்பு மற்றும் ஸ்தூலத்தன்மை சூழல் மூலம் சிறப்பு பெற்றது. நாட்டில், இலக்கியப் பணியை மறுகட்டமைப்பு செய்வதில் எழுத்தாளரின் ஈடுபாடு, சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பத்து ஆயிரம் உறுப்பினர்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த 543 காங்கிரஸ் பேராளர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் முழுநிறைவுக் கூட்டங்களிலும் இலக்கியக் கருத்தரங்குகளிலும் உரையாற்றினர் என்ற உண்மையின் மூலம் சான்றுபடுத்துகிறது.

சோவியத் திரைப்படத்தயாரிப்பாளர்களின் ஐந்தாவது காங்கிரஸ் (மே 1986) சோவியத் படைப்பாக்க அறிவுத் துறையினரின் வாழ்வில் பாரிய நிலைக்கானாதம். அதில் கூர்மையான விவாகமும் விமர்சனமும் நடைபெற்றன.

கலையின் ஜனநாயக மயமாக்கம்

படைப்பாக்கச் சங்கங்களின் காங்கிரசுகளுக்குப் பின்னர், சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் முழு நிறைவுக் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது; இது சமுதாயத்தின் கலாசார வாழ்வைச் செழுமைப்படுத்துவதில் கலைசார் அறிவுத்துறையினர் முகங்கொடுக்கும் பாரிய கடமைகளைக் குறிப்பிட்டது, 1987 ஜனவரி 2 ம் திசுதியன்று தீர்மானம் ஒன்றையும் அங்கீகரித்தது. "அறிவாற்றலைத் தகுதியோடும் மதிப்புடனும் நடத்தவும் கலைத்துவப் போக்கிற்குக் கட்சி வழியில் உதவவும் கலாசார வளர்ச்சியில் ஜனநாயகம் மற்றும் பொது சுயநிர்வாக வடிவங்களை முன்னேற்றவும் சிருஷ்டிகரக் கூட்டுக்களில் விமர்சனத்தையும் சுய-விமர்சனத்தையும் ஊக்குவிக்கவுமான" அவசியத்தை வலியுறுத்தியது.

கலைத்துவ நடவடிக்கைகளைப் புதுப்பிக்கவும் ஜனநாயகப் படுத்தவும் கட்சியும் அரசாங்கமும் இப்போது எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகள், சோவியத் கலாசாரத்தின் சித்தாந்தவியல் மற்றும் கலைத்துவ உள்ளாற்றலை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்குப் பங்களிக்கும்; எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களின் பணியைச் செயலூக்கமுடன் ஊக்குவிக்கும். சகல ஸ்தாபன முயற்சிகளும் சகல நிர்வாகக் கூட்டமைவுகளும் தரங்களும் கோட்பாடுகளும் கலைக்குப் பணிபுரிவதற்காகத் திசைப்படுத்தப்பட்டால் மாத்திரமே இத்துறையில் மெய்யான மாற்றங்கள் இடம்பெற முடியும். இந்த ஜீவாதாரத் துறையில் மறுகூட்டமைப்பின் சாராம்சம் இதில் தான் உள்ளது.

(ஏபிஎன்)

சோஷலிஸ்டும் இன்றைய உலகும்

இவான் கொவலென்கோ
பிஎச்.டி (வரலாறு)

உலக சோஷலிஸ்டும் அணிசேரா இயக்கமும்

சர்வாம்சம் தழுவிய சர்வதேசப் பந்தோபஸ்து அமைப்பை நிர்மாணிக்கும் முயற்சிகளில் சோவியத் யூனியன் தனித்து இருக்கவில்லை. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 27-வது காங்கிரசில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அயல்துறைக் கொள்கையை ஆதரிக்கும் நண்பர்களும் நேச அணிகளும் அதற்குண்டு. புதிய பொருளாதார உறவுகளைப் பரிந்துரைப்பவையாகவும் முன்னோடிகளாகவும் சர்வதேச அரங்கில் வளர்ந்தோங்கிவரும், முனைப்புடன் செயல்பட்டுவரும் அணிசேரா நாடுகளும் அவற்றின் மத்தியில் உள்ளன.

ஆயுதப் போட்டி,
பொருளாதாரப்
பின்தங்கிய நிலைமைக்குப்
பங்களிக்கிறது

அணிசேரா இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நாடுகள், சமாதானம், பந்தோபஸ்துக்கான வேலைத்

திட்டங்களுக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன; ஏனெனில், அபிவிருத்திக்கும் படைக்குறைப்புக்கும் இடையே சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்துவதற்கும் நியூக்லியர் ஆயுதங்களை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கும் இடையே பிரிக்கவொண்ணாத பிணைப்பு இருக்கிறது என்பது அவற்றுக்குத் தெளிவாகி வருகிறது.

உலக அரசியலில் அணிசேரா நாடுகளின் வளர்ந்தோங்கிவரும் பாத்திரம், காலத்தின் அடையாளம்; இன்றைய உலகைக் குணம்சப்படுத்தும் அம்சம்.

அணிசேரா இயக்கத்தை ஊக்குவிப்பதிலும் அதற்கு ஏகாதிபத்திய விரோத, யுத்த விரோதத் திசையமைவைக் கொடுப்பதிலும் இந்தியக் குடியரசு செயலூக்கமுடன் இருந்து வந்திருக்கிறது அதன் கலைவர்களான ஜவஹர்லால் நேருவும்

இந்திரா காந்தியும் ரஜீவ் காந்தியும் படைக்குறைப்பை மனித குலத்திற்கு அதிகம் முதன்மையானதாக எப்போதுமே கருதி வந்திருக்கின்றனர். இந்தியா, தனது சுதந்திரத்தை வென்றெடுத்த ஆரம்ப நாட்கள் தொடக்கம், சம்பிரதாய ஆயுதங்களுக்கும் பின்னர் நியூக்லியர் ஆயுதங்களுக்கும் முடிவு கட்டுவதைப் பரிந்துரைத்து வந்திருக்கிறது. மிகப் பெரிய அணிசேரா நாடு என்ற வகையில் இந்தியா வின் யுத்த விரோத, நியூக்லியர் விரோதக் கொள்கை, இந்த இயக்கம் முழுவதன் மீதும் பயனுள்ள செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்திருக்கிறது; இந்த இயக்கம் நியூக்லியர் ஆயுதப் போட்டிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவும் இராணுவச் செலவினத்தைக் குறைக்கவும் நியூக்லியர் சூன்யமண்டலங்களை ஸ்தாபிக்கவும் பிணக்குக்குரிய யூசல்களை அரசியல் ஒப்பந்தங்கள் மூலம் தீர்க்கவும் விழைந்து வருகிறது.

நியூக்லியர் ஆயுதங்களின் போட்டிக்குக் கடிவாளமிடாவிட்டால், ஆயுதங்களுக்காகச் செலவிடப்படும் பெருந்தொகைப் பணத்தை வளர்முக நாடுகளின் பின்தங்கிய நிலைமையை வெற்றிகொள்வதற்குப் பயன்படுத்தாவிட்டால் மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கும் தொழில்மயமான முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கும் இடையிலான வெளி தொடர்ந்தும் விரிவடையும் என்று ரஜீவ் காந்தி அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார். இதையும் ஏனைய குறிக்கோள்களையும் படைபலத்தைப் பிரயோகிப்பதன்மூலம் சாதிக்க முடியாது என்பதில் அவர் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார். சமத்துவம், பரஸ்பரப்

பயனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒத்துழைப்புதான் இங்கு தேவையாக இருக்கிறது.

இந்தியத் தலைவரின் கருத்து விசேட ஆர்வத்துக்குரியது; ஏனெனில், அது அணிசேரா இயக்கத்தின் நோக்கங்களையும் கோட்பாடுகளையும் அதன் நியூக்லியர் விரோதத் திசையமைவையும் போர்களும் ஆயுதங்களும் இல்லாத உலகிற்கான போராட்டத்தையும் அணிசேரா இயக்கத்தின் சாராம்சத்தையும் தெரிவிக்கிறது. படைக்குறைப்பு பற்றிய இந்தியாவின் கருத்துக்கள், அணிசேரா இயக்கத்தின் தாக்கீதுகளிலும் தீர்மானங்களிலும் பிரதிபலித்துள்ளன; இயக்கத்தின் வேலைத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவிருந்து பெரும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. 1983 மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற ஏழாவது உச்சி மகாநாடு இவ்விஷயத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது; இது நியூக்லியர் அச்சுறுத்தல் சம்பந்தமாக விசேட அக்கறை காட்டியது. அதனது அரசியல் பிரகடனங்களில் ஒருபகுதி, படைக்குறைப்பு, மனிதகுலத்தின் உயிர்வாழ்வு, நியூக்லியர் யுகத்தில் சகவாழ்வு பற்றிய பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக இயக்கத்தின் நிலைப்பாட்டை முன்வைத்தது, மனிதகுலத்தின் நியூக்லியர் சர்வநாச அச்சுறுத்தல், மிகவும் கொடிய அபாயம் என்று அது வலியுறுத்தியது. படைக்குறைப்பு, குறிப்பாக நியூக்லியர் படைக்குறைப்பு, இனியும் ஓர் ஒழுக்கவியல் பிரச்சனையல்ல, ஆனால் மனிதகுலத்தின் உயிர்வாழ்க்கை பற்றிய பிரச்சனையாகும் என்று அத்தாக்கீது சுட்டிக்காட்டியது. நியூக்லியர்

தடுப்புக் கருத்தமைப்பு உள்ள லிட, நேட்டோவினால் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் நியூக்லியர் ஆயுதங்களை இராணுவரீதியில் பயன்படுத்துவது பற்றிய தத்துவங்கள் இம்மகாநாட்டில் முதல் தடவையாகக் கண்டிக்கப்பட்டன; இத்தகைய உயர் மட்டத்தில் இத்தத்துவங்கள் இதுவரை கண்டிக்கப்பட்டதில்லை. நியூக்லியர் ஆயுதங்களை வைத்திருப்பதையும் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதையும் நியாயப்படுத்துகின்ற அனைத்து தத்துவங்களையும் கருத்தமைப்புக்களையும் அணிசேரா நாடுகள் நிராகரித்தன. நியூக்லியர் அச்சுறுத்தலுக்கு அல்லது தாக்குதலுக்கு எதிராக அணிசேரா நாடுகளுக்கு உத்தரவாதங்களைக் கொடுப்பதும் நியூக்லியர் ஆயுதங்களைத் தடைசெய்யும் ஓர் பொருத்தமான சர்வதேச உடன்படிக்கையைக் கைச்சாத்திடவும் முன்செல்லும் அதே சமயத்தில், நியூக்லியர் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவதையும் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதாக அச்சுறுத்துவதையும் தடைசெய்வது குறித்து எல்லா நியூக்லியர் வல்லரசுகளும் உடன்பாடு கரணவேண்டும் என்று இம்மகாநாடு கோரியது.

ஓரேமாதிரியான நிலைப்பாடுகள்

உலக சோஷலிஸ்துக்கும் அணிசேரா இயக்கத்துக்கும் இடையிலான இடைச் செயற்பாட்டின் முக்கியமான துறைகளில் ஒன்று, புறவெளிக்குள் ஆயுதப் போட்டி பரவுவதைத் தடுக்கவும் விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் ஒத்துழைப்பை வளர்க்கவும் அவற்றின் முயற்சிகளாகும்.

உலக சமூகத்தினால் விண்வெளியை சமாதானபூர்வமாக ஆராய்வதற்காக சோவியத் யூனியன் யோசனை தெரிவித்துள்ள கட்டம்—கட்டமான வேலைத்திட்டம், வளர்முக நாடுகள் அனைத்தினதும் நலன்களுக்கு ஏற்புடையது; விண்வெளி வீஞ்ஞாணம் மற்றும் இயந்திரவியலின் சாதனைகளை, எந்தவிதமான அரசியல் நோக்கங்களும் இல்லாமல் தமது சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் பயனுக்காகப் பயன்படுத்துவதற்கு மெய்யான வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது.

சோவியத் யூனியன், விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் தான் சாதித்திருப்பவற்றை வளர்முக நாடுகளுடன் விருப்பத்தோடு பகிர்ந்து கொள்கிறது, அவற்றின் வருங்கால விண்வெளி வேலைத்திட்டங்களுக்கான நிபுணர்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் அவற்றுக்கு உதவி வழங்குகிறது. கியூபா, இந்தியா, சிரியா, எதியோப்பியா ஆகியவற்றின் பிரஜைகள் சோவியத் விண்வெளி வீரர்களுடன் சேர்ந்து விண்வெளிக்குச் சென்றுள்ளனர். ஏனைய அணிசேரா நாடுகளின் பிரஜைகள் சோவியத் விண்வெளிப் பயிற்சிக் கேந்திரங்களில் பயிற்சிபெற்று வருகின்றனர்.

அணிசேரா நாடுகளும் சோஷலிஸ்ட் கூட்டமைப்பும் நியூக்லியர் பரிசோதனைகள் நிறுத்தப்படுவதை ஆதரிக்கின்றன.

எட்டாவது அணிசேரா உச்சி மகாநாட்டின் அரசியல் பிரகடனம், நியூக்லியர் பரிசோதனைகள் பற்றிய அணிசேரா இயக்கத்தின் நிலையைத் தெளிவு

படுத்துகிறது. அப்பிரகடனத்தின் ஒரு பகுதி கூறுவதாவது: "சர்வாம்ச ரீதியில் பரிசோதனைத் தடையை மேற்கொள்வது, அணிசேரா நாடுகளுக்கு ஆய்வும் முதன்மையான விஷயமாகும். நியூக்லியர் ஆயுதப் பரிசோதனைகள் அனைத்தின் மீதுமான தடை, நியூக்லியர் ஆயுதப் போட்டி பரவுவதைத் தடுக்கும், நியூக்லியர் யுத்த ஆபத்தைக் குறைக்கும். நியூக்லியர் ஆயுதப் பரிசோதனையைத் தொடர்வது, நியூக்லியர் ஆயுதப் போட்டிக்கு எண்ணெய் வார்க்கிறது. நியூக்லியர் யுத்த ஆபத்தை அதிகரிக்கிறது. இது சம்பந்தமாக, எல்லாக்காலங்களுக்காகவும் எல்லா நாடுகளாலும் அனைத்து நியூக்லியர் ஆயுதப் பரிசோதனைகளையும் தடைசெய்யும் ஒர் சர்வாம்சம் தழுவிய பஸ்தரப்பு நியூக்லியர் தடை ஒப்பந்தம் குறித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தவும் அதை செய்துகொள்ளவுமான அழுத்துகின்ற அவசியத்தை ராஜ்ய அல்லது அரசாங்கத்தலைவர்கள் வலியுறுத்தினர்.... மெய்நிலையறிதல் சாதனங்கள் இல்லாமல் இருப்பது பற்றிய கூற்றுக்களை, நியூக்லியர் ஆயுதங்களின் மேலும் வளர்ச்சிக் கும் சீராக்கத்துக்குமான ஒர் சாக்குப்போக்காகப் பயன்படுத்தக் கூடாது."

உலக சோஷலிஸமும் அணிசேரா இயக்கமும் நியூக்லியர் பரிசோதனைகளை நிறுத்துவதில் ஒத்த நிலைப்பாட்டினைக் கொண்

டிருக்கின்றன என்பதும், இந்த ஜீவாதர விஷயத்தில் அவற்றின் ஒத்துழைப்பு நியூக்லியர் குன்ய, அமைதியூர்வ உலகிற்குப் பங்களிக்கிறது என்பதும் மேற்கூறப்பட்ட மேற்கோள்களிலிருந்து தெளிவாகிறது. இது மனிதகுலத்தின் மிகப் பெரும் பகுதியினால் வரவேற்கப்படும்.

சம்பிரதாய ஆயுதங்களையும் ஆயுதப் படைகளையும் தேவையான அளவு குறைவான மட்டத்திற்குக் குறைப்பதில் சோஷலிஸ நாடுகளைப் போலவே அணிசேரா நாடுகளும் ஆர்வங்கொண்டுள்ளன. சிறப்பான வருங்காலத்திற்கான அணிசேரா நாடுகளின் நம்பிக்கைகள், ஆயுதக் குறைப்புக்கள் மீதே சார்ந்திருக்கின்றன. ஆயுதப் போட்டிக்கு முடிவுகட்டுவது, தம்முடைய சமூக, பொருளாதார, கலாசார வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய செல்வாதாரங்களை விடுவிக்கும் என்று அவை காரணமில்லாமல் நம்பவில்லை. உதாரணமாக, பந்தோபஸ்து சபையின் நிரந்தர உறுப்பினர்கள் தமது இராணுவ வரவு-செலவில் பத்துசத வீதக் குறைப்புக்கள் செய்வது, வளர்முக நாடுகளுக்குப் பொருளாயத் உதவியாக வழங்கப்படக் கூடிய பெரும் செல்வாதாரங்களை விடுவிக்கும்.

"தொலை கிழக்கு விவகாரங்கள்" சஞ்சிகையிலிருந்து

“எமக்கு உதவவே இங்கு வந்துள்ளனர்”

மேலைய தகவல் சாதனங்கள் ஆப்கானிஸ்தானுடனான சோவியத் யூனியனின் ஒத்துழைப்பு பற்றி பல்வேறு பொய்களைப் பரப்பி வருகின்றன. ஆனால் உண்மைகள் இவற்றைப் பொய்யாக்குகின்றன.

வளர்முக நாடுகளுடனான சோவியத் யூனியனின் உறவுகளது வரலாற்றில், ஒர் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கீது உள்ளது— ஆப்கானிஸ்தான் மன்னர் சோவியத் அரசாங்கத்தின் தலைவர் வி. இ. லெனினுக்கு அனுப்பிய தந்தியே இது. காபூலில் ரஷ்ய நிபுணர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு, சோவியத் அரசாங்கத்தினால் ஆப்கானிஸ்தானியர்களிடம் கையளிக்கப்பட்ட லானோலி நிலையத்தின் மூலம் இத்தந்தி அனுப்பப்பட்டது. ஆப்கான் எமிர் அமர்னுல்லா கான் இத்தந்தியில் பின்வருமாறு கூறியிருந்தார்: 'பரிசாக நாம் பெற்றதும், எனக்குப் பெரும் பெறுமதிமிக்கது

மான இவ்வானோலி நிலையத்தின் மூலம் அனுப்பப்படும் இந்த முதலாவது வானோலித்தந்தியின் வாயிலாக, எமது பெரும் மதிப்புக்குரிய தோழர் லெனினுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்."

ஆப்கானிஸ்தான் ஆயுதங்களை ஏந்தி பிரித்தானிய காலனியாதிக்கவாதிகளிடமிருந்து தனது சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்தபோது, அதற்கு நேசக்கரம் நீட்டிய ஒரே நாடு சோவியத் ருஷ்யாதான். பட்டினியால் வாடியும் முதலாம் உலகப் போரினால் சீரழிந்தும் இருந்த சோவியத் அரசு, தலையீட்டாளர்களையும் எதிர்ப் புரட்சி

யாளர்களையும் புறமுதுகிடச் செய்த சோவியத் அரசு, ஆப்கானிஸ்தானத்துக்கு தங்கத்தில் ஒரு மில்லியன் ரூபிகளையும்— அக்காலத் தரங்களின்படி இது மிகப்பெருந் தொகை— வழங்கியதோடு, அதற்கு ஆயுதங்களையும் உணவுப் பொருட்களையும் விறியோகித்தது.

வளர்முது நாடுகள் பால் சோவியத் யூனியன் கொண்டிருந்த சர்வதேசியக் கொள்கையின் வெளிப்பாடுகளில் இதுவும் ஒன்று.

சோவியத் அரசு, தனது ஆரம்ப காலத்திலேயே கலோனியல் அடிமைத்தனம் மற்றும் அடக்குமுறையிலிருந்து மக்களை விடுதலை செய்வதற்காகச் செயலாக்கமுடன் போராடும் ஓர் சக்தியாக உலக அரங்கில் தோன்றியது. 1917ம் ஆண்டுக்கு முன்பதாக, இம் மக்கள் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளின் ஐக்கிய முன்னணிக்கு முகங்கொடுத்தன: வரலாற்றில் முதல் தடவையாக, ஒரு மாபெரும் வல்லரசு, சுதந்திரத்துக்கான மக்களினங்களின் உரிமையை பாதுகாத்து, ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறை அமைப்பு முழுவதற்கும் ஓர் சவால் விடுத்தது; ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பக்கத்தில் நின்றது.

சோவியத் அரசு எந்த விதமான சுயநல நோக்கங்களையும் பின்பற்றவில்லை, எந்தவிதமான பயன்களையும் விழையவில்லை, ஆதிக்கத்தை ஸ்தாபிக்கும் எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதையும் ஒரு நாடு மற்றொன்றால் ஒடுக்கப்படுவதையும்

கோட்பாட்டு ரீதியிலேயே நிராகரிக்கும் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வர்க்க ரிதியான சர்வதேசிய நிலைபாட்டினால் இப்போக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது, நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளின் பாட்டாளிகள் பிதைங்கிய நாடுகளின் உழைக்கும் வெகுஜனங்களுக்கு உதவியளிக்க வேண்டும், உதவியளிக்க முடியும் என்பதும், சோவியத் குடியரசுகளின் வாகை சூடிய பாட்டாளிகள் இம் மக்களுக்கு நேசக்கரம் நீட்டுகையில் இன்றைய வளர்ச்சிக் கட்டத்திலிருந்து பின் தங்கிய நாடுகள் மீறும், அவற்றுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் நிலையில் சோவியத் குடியரசுகளின் மக்கள் உள்ளனர் என்பதும் சந்தேகத்திற்கிடமற்றது என்று லெனின் கூறினார்.

சோவியத் மக்கள் லெனினின் ஆணைக்கு விசுவாசமாக கலோனியல் மற்றும் சார்பு நாடுகளின் மக்களுக்கு நேசக்கரம் நீட்டினர்.

ஆப்கானிஸ்தான நாடு என சோவியத் யூனியனின் 70 ஆண்டு கால உறவுகளில், சோவியத் அரசு இந்த லெனினிய அயல் துறைக் கோட்பாடுகளை வேறுபடா வகையில் பின்பற்றி வந்திருக்கிறது. சோவியத் மக்கள் நேயமிக்க ஆப்கான் மக்களின் பொருளாதார, விஞ்ஞான மற்றும் கலாசார வளர்ச்சியில் சர்வாம்ச உதவியை வழங்கி வந்துள்ளனர், 1987 அக்டோபரில் நடைபெற்ற ஆப்கானிஸ்தான் மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியின் இரண்டாவது சர்வ—கட்சி மகாநாட்டில் பேசிய பிரதமர் சுல்தான் அலி கேஸ்தர் மான்ட், இந்த உதவியை அதி

யுயர்வாக மதிப்பிட்டார். நாட்டின் தொழில்துறை உள்ளாற்றலது வளர்ச்சியில் ஓர் தீர்மானகரமான காரணி சோவியத் யூனியனுடன் ஆப்கானிஸ்தான் குடியரசின் பொருளாதார, தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பாகும். சோவியத் உதவியுடன் நிர்மாணிக்கப்பட்டு, செயல்படும் திட்டங்கள் மொத்தத் தொழில்துறை உற்பத்தியில் 60 சதவீதத்தையும், பொதுத் துறையின் உற்பத்தியில் 75 சதவீதத்தையும் வகை செய்கின்றன.

1978ம் ஆண்டின் ஏப்ரல் புரட்சியின் விளைவால் ஆப்கான் மக்கள் தமது எதிர்காலத்தைத் தமது சொந்தக் கரங்களில் எடுத்துக்கொண்டபோது, விடுதலை மற்றும் சுதந்திரத்தின் பாதையில் பிரவேசித்தபோது இரு அயலவர்களுக்கிடையிலான நட்புறவும் ஒத்துழைப்பும் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. சோவியத்—ஆப்கான் உறவுகள் புதிய கட்டத்தில் பிரவேசித்தன, ஆனால், புதிய வாழ்வின் அமைதிபூர்வ நிர்மாணம் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆயுதத்தலையீட்டினால் தடைப்பட்டது; நேட்டோ நாடுகள், எகிப்து, சலூதி அரேபியா, ஆகியவற்றின் செயலாக்கமுள்ள ஆதரவோடு அமெரிக்க ஏகாதிபத்

தியவாதிகள் ஆப்கானிஸ்தானின் கூலிப்படைக் கும்பல்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து, பாகிஸ்தான் மூலம் நாட்டிற்குள் அனுப்புகின்றனர். அவர்கள் புரட்சியை நசுக்குவதையும் ஆப்கான் மக்களுக்குச் சுதந்திரத்தை மறுப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

இத்தகைய நிலைமைகளில் வெளி ஆக்கிரமிப்பை முறியடிப்பதற்காக சோவியத் அரசிடம் ஆப்கானிஸ்தான் உதவி கோரியது. அவ்வாறு செய்கையில், ஆப்கானிஸ்தான் 1978 டிசம்பரில் சோவியத் யூனியனுடனும் செய்து கொண்ட நட்புறவு உடன்படிக்கையின் மீதும், தனி அல்லது கூட்டான தற்காப்புக்குரிய உரிமையை முன்வைக்கும் ஐ நா. சாசனத்தின் மீதும் சார்ந்து நிற்கிறது.

சோவியத் மக்கள், ஆப்கான் மக்கள் தமது சுதந்திரத்தையும் விடுதலையையும் பாதுகாப்பதற்கு உதவுகின்றனர்.

சோவியத் பத்திரிகையிலிருந்து

இளைஞர் உலகம்

இன்றைய மாணவர்களின் பெரும் பொறுப்பு

சர்வதேச மாணவர் சங்கத்தின் தலைவர் ஜோஸப் ஸ்காலா இளைஞர் செய்தித்தாளான "கொம்சமோஸ்ஸ்காயா பிராவ்தா"வுக்கு அளித்த பேட்டியைக் கீழே தருகிறோம்.

சர்வதேச மாணவர் சங்கத்தின் நாற்பது ஆண்டுகால வரலாற்றின் போது, உலகம் முழுவதிலுமுள்ள முற்போக்கு இளைஞருக்கு அதன் திட்டங்கள் நன்கு பிரசித்தமானவை. பொதுக் கல்வியையும் அறிவொளி பரப்புதலையும் ஊக்குவிக்கும் தனது ஐக்கியப்படுத்தும் கருத்துக்களுடனான மாணவர் இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் நவீன உலகில் இடம்பெற்று வரும் புத்தாக்கப் போக்குடன் நேரடியாகத் தொடர்புபட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்று அதை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது எது?

எம்முடைய விஞ்ஞான— தொழில்நுட்பவியல், அரசியல் மற்றும் சமூக மாற்றங்களின் யுகத்தில் அறிவுத்துறை முழுவதும் முகங்கொடுக்கும் ஆழமான பொறுப்புணர்வை முதலில் குறிப்பிட வேண்டுமென நான் நினைக்கிறேன். ஏனெனில் இன்றைய மாணவர்களின் இருந்தே வருங்கால அறிவுத்துறையினர் வருவர். நியூக்லியர் சர்வநாச ஆபத்து மனித குலத்தின் மீது கவிந்துவரும் எமது சகாப்தத்தில், இந்தப் பொறுப்பு அளப்பரியது:

இருந்துவரும் பிரச்சனைகளை முயற்சிகளையும் அறிவாற்றலையும் குவிப்பதன் மூலமே தீர்க்க முடியும் என்பது தெளிவு. இந்தக் கடமைப் பொறுப்பின் இயல்பு, பின்வரும் சாதாரண மூலப் பிரமாணத்திற்குக் குறைக்க முடியும்: சமுதாயத்தின் கல்வித் தரங்கள் எவ்வளவு உயர்வானவையாக இருக்கின்றனவோ, அந்த அளவுக்கு அதன் தார்மீகக் கடமையும் ஆழமானதாக இருக்கிறது; மனித குலத்தின் மேலும் முன்னேற்றத்துக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கும் ஆபத்தைக் காண்பதும் தடுப்பதும் சலபமாக இருக்கிறது.

மாணவர்களின் தோழமைத்துவம் இப்போது அதிகரித்து வருகிறது; அவர்களின் வருங்காலம் மற்றும் தற்காலம் பற்றிய புரிந்துணர்வு பெருமளவுக்கு வியாபிதமடைந்து வருகிறது. நட்சத்திரப் போர்களின் திட்டங்கள் மாத்திரமன்றி, பசியுள்ளோருக்கு உணவை மறுப்பதும் அவமானகரமான இனவொதுக்கல் ஆட்சிக்கு ஆதரவளிப்பதும் நிக்காரகுவாவுக்கு எதிரான யுத்தமும் சாதாரண மக்கள் மத்தியிலும், சமுதாயத்தின் கூடுதல் கல்வி பெற்ற பிரதிநிதிகள் மத்தியிலும் கண்டனத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

தற்போது, உலகின் கூடுதல் கல்வி பெற்ற இளம் மக்களின் சிந்தனை தரீதியான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வருகிறது. முன்னர் இப்போராட்டமானது, சர்வதேச மாணவர் சங்கஸ்தாபனங்களது உறுப்பினர்களுடனேயே பெருமளவுக்கு வரம்புபட்டிருக்கிறது; ஆனால் தற்போது, மாணவர் தோழமைத்துவத்தின் செயலாக்கத்

தன்மையை நாம் கண்ணுற்று வருகிறோம். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடைபெறும் போராட்டங்களை, முன்னோக்கிய, செயலூக்கமுள்ள இயக்கமாக ஐக்கியப்படுத்துவதை உறுதி செய்வதே தலையாய கடமையாகும்.

1987 நவம்பர் மாதம் ஹவானாவில் நடைபெற்ற சாவதேச மாணவர் சங்கக் காங்கிரசில் இக் கடமை தான் விவாதிக்கப்பட்டது.

இக்காங்கிரஸ், இத்திசையில் நாம் இதுவரை மேற்கொண்ட முயற்சிகளைப் பரிசீலனை செய்தது, எமது வருங்காலக் கடமைகளை வகுத்தது என்பது வாஸ்தவமே. தற்செயலாக, லத்தீன் அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற முதலாவது காங்கிரஸ், இந்த 15வது காங்கிரஸ்தான். மிகவும் சிக்கலான நிலைமைகளில் தமது உயரிய குறிக்கோள்களுக்காகப் போராடும் இப் பிராந்தியத்தின் அனைத்து மாணவர் சக்திகளுடனுமான எமது ஒருமைப்பாட்டை வலுப்படுத்துவதற்கு அது குறிப்பிடத்தக்க அளவு முக்கியமானதாக இருந்தது.

இவ் விஷயம் சம்பந்தமாக, சர்வதேச மாணவர் சங்கத்தினால் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஏனைய பெருவீத நடவடிக்கைகள் யாவை?

இக் காங்கிரஸ் முடிவடைந்தவுடன், நவம்பர் 21—22ல் ஹவானாவில் ஓர் உலக மாணவர் மகாநாடு நடைபெற்றது, சர்வதேச மாணவர் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் ஸ்தாபனங்களுடன் சேர்ந்து செல்வாக்குள்ள பல மாணவர் இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகளும்

இம் மகாநாட்டில் பங்கு கொண்டனர்.

சமுதாயத்தின் முன்னால், மாணவர்களின் தார்மிக, சமூகப் பொறுப்புணர்வு சம்பந்தமான பிரச்சனைகள் உள்ளிட, அரசியல், மத கண்ணோட்டங்கள் பற்றிய பேதமில்லாமல் அவர்களின் ஐக்கியத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் வலுப்படுத்தும் பிரச்சனைகளும் விவாதிக்கப்பட்டன.

சில காலத்துக்கு முன்னர், 1987 மே மாதத்தில், பிரான்சில், தமது உரிமைகளைப் பேணிக் காப்பதற்காக பிரெஞ்சு மாணவர்களது போராட்டத்தின் அனுபவத்தையும் இடர் பாடுகளையும் பற்றி மேற்கு ஐரோப்பிய மாணவர் சங்கங்கள் பெரும்பாலானவற்றுடன் நாம் ஆராய்ந்தோம். மங்கோலியாவின் தலைநகரான உலான் பதோரிலும் ஓர் கூட்டம் நடைபெற்றது. ஆசியா - பசுபிக்கின் மாணவர் இயக்கத்தில் விவேகமற்ற பிளவை ஒழித்துக் கட்டும் அவசியத்தை இக் கூட்

டம் ஒருமனதாக வலியுறுத்தியது.

சர்வதேச மாணவர் சங்கத்திற்கும் சர்வதேச மருத்துவ மாணவர்கள் ஸ்தாபனத்திற்கும் இளம் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மாணவர் இயக்கத்துக்கும் இடையே ஸிம்பாப்வேயில் நடைபெற்ற சமீபத்திய கூட்டம் எமது சக்திகளை வலுப்படுத்துவதற்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இக் கூட்டம் ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்குத் தனது ஆதரவைத் தெரிவித்தது.

சமாதானத்துக்கான போராட்டத்தில் ஜனநாயகச் சக்திகளை அணிதிரட்டுவது தான் இன்றுள்ள ஒரேயொரு சாத்தியமான மார்க்கம். ஏனைய பங்காளிகளுடன் சம்பாஷணையையும் ஒத்துழைப்பையும் ஊக்குவித்தல், சர்வதேச மாணவர் சங்கத்திற்குள் ஸ்திரமான ஒற்றுமையை வளர்த்தல்— இவைதான் எமது பணியினது பிரிக்கவெண்ணாத இரண்டு அம்சங்களாகும்.

குழந்தைகளும் ஆயுதங்களும்

குழந்தைகள் ஆயுதங்களைக் கையில் ஏந்திய வண்ணம் காணப்படும் புகைப்படங்களைக் காண்பது உண்மையிலேயே வருந்தற்குரியது. அத்தகைய படங்கள் பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி வெளியாகின்றன, இரானுவ உணர்விலான அத்தகைய கல்விக்கு ஒருபோதும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படமாட்டாதா? அத்தகைய தீர்வு இப் பிரச்சனைக்குத் தேவை. குழந்தைகளின் கரங்களில் ஒருபோதுமே ஆயுதங்கள் தோன்றாதவாறு, உலகளாவியத் தடை ஏற்படுவது சிறந்தது. இவ்விஷயத்தில் உங்களது சஞ்சிகை ஏற்றுள்ள நிலப்பாடு என்ன? ஏனெனில், இது பூமியில் சமாதானத்தைப் பேணிக்காப்பது பற்றிய மிகப் பெரும் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.

— அப்துல்லா மாட்டி,
தன்ஸாஸிபா

சோவியத் பத்திரிகையாளரான
அலெக்ஸாண்டர் கோல்ட்ஸ் இதற்குப்
பதிலளிக்கிறார்.

மேலைய பத்திரிகைகள் ஆரம்பப் பாடசாலைப் பிள்ளைகள் தமது கரங்களில் ஆயுதங்களை வைத்திருக்கும் படங்களை அடிக்கடி பிரசுரிக்கின்றன என்பது வாஸ்தவமே. ஆப்கான் தூஷ்மன்களும் நிக்கரகுவா கொண்ட்ராஸ்களும், "இராணுவக் காற்றைச்" சுவாசிப்பதற்காக நூற்றுக்கணக்கான அமெரிக்கச் சிறுவர்கள் அனுப்பப்பட்டு வரும் அமெரிக்கக் கடற்படைச் சேமப் பிரிவினருக்குரிய பயிற்சிக் கேந்திரங்களோடு இணைந்துள்ள விசேட முகாம்களிலும் இப்போது அத்தகைய படங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. இந்தப் படங்களைப் பிரசுரிப்பவர்கள், அவை கணிசமான அளவுக்குப் பிரசாரத் தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்பதை அறிவர். "பாருங்கள், குழந்தைகள் கூட கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சிக்கு எதிராக ஆயுதங்களை ஏந்துகின்றன," அல்லது "பாருங்கள், எமது இளம் தலைமுறையினர் கூட தமது தாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்குத் தயாராகி வருகின்றனர்," என்று இப்படங்கள் எக்காளமிடுகின்றன, இவ்விதம் குழந்தைகள் தமது சொந்த மக்களுக்கு எதிரான போரிலும் யுத்த வெறிக் கூச்சலையும் இராணுவவாதப் பிரச்சாரத்தையும் அதிகரிப்பதிலும் பங்கு கொள்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றன.

அடிக்கடி ஏமாற்றப்படுகின்ற இச்சிறுவர்களையும், தமது நாடு

களின் சுதந்திரம், விடுதலைக்காக வயது வந்தோருடன் அக்கம்பக்கமாக நின்று போராடும் தம் சக வயதினரையும் ஒருவர் ஒப்பிட முடியுமா? உதாரணமாக, ஆப்கான் மற்றும் நிக்கரகுவா இளைஞர்கள் கொள்ளைக்காரர்களை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக ஆயுதங்களை ஏந்துகின்றார்கள்.

தமது கரங்களில் ஆயுதங்களை ஏந்தும் குழந்தைகளை, ஒரேயடியாக ஒதுக்கித்தள்ள முடியாது. திட்டவாட்டமான சூழ்நிலைகளும் கூட, கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஓர் இளைஞர் துப்பாக்கியை ஏந்துவது ஏன், அவர்களுக்கு அதைக் கொடுத்தது யார் என்பதை முனைப்பான கேள்விகள். குழந்தைகள் எதற்காகப் போராடுவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள், பாரா—இராணுவப் பயிற்சிகளின்போது வயது வந்தோர்கள் அவர்களுக்கு எதைக் கற்றுக் கொடுக்கின்றனர் என்பதை இங்குள்ள விஷயம்.

தெளிவாகவே, ஆப்கான் இளைஞர்கள், தனது தாயகத்துக்கு முனைப்பான ஓர் காலகட்டத்தில் அதைப் பாதுகாப்பதற்காகத் துவக்கு ஏந்தும் போது அது ஓர் விஷயம். ஆனால், பாகிஸ்தானிய நகரமான பேஷாவரில் அவரின் சக காலத்தவர்கள், ஆப்கான் பாடசாலையை எப்படி தகர்த்தெரிவது என்பது பற்றி குழந்தைகளுக்கான விசேட கவிழ்ப்புப்

பள்ளியில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறார்—அது வேறு விஷயம். முன்பு கூறப்பட்ட இளைஞர் சல்வியறிவு பெறவும் உலகை வெற்றிகொள்ளவமான தனது உரிமையைப் பாதுகாக்கிறார்; ஆனால், பின்னையவர் பொய்கள் மற்றும் அச்சுறுத்தல்களின் உதவியோடு வலியோரின், செல்வந்தரின் உரிமையைப் பாதுகாக்கவும், தனது மக்களைத் தொடர்ந்தும் அடிமை நிலையில் வைத்திருக்கவும் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார். எனவே, துப்பாக்கிச் சன்னங்களை உதாசீனம் செய்து விட்டு, ஓர் சுதந்திரமான, அமைதியூர்வ வாழ்வை அனுபவிக்கும் உரிமைக்காகப் போராடும் இளைஞர்களே மெய்யான வீரர்கள்.

இது தொடர்பாக, வேறு சில விஷயங்களையும் நான் கூற விரும்புகிறேன், குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே இராணுவப் பயிற்சி அளிக்கப்படும் நாடு சோவியத் யூனியன் என்று ஏகாதிபத்தியப் பிரச்சாரம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறது. இளம் சோவியத் சிறுமி தனது கையில் பொய்த் துப்பாக்கியை ஏந்திய வண்ணம் இருக்கும் படத்தை அமெரிக்கச் சஞ்சிகைகள் முறையாகக் காட்டிவந்த காலம் இருந்தது. பாஸிஸ ஜெர்மனிக்கு எதிராக சோவியத் நாடு நடத்திய மகத்தான தேசபக்த போர் (1941—1945) வீரர்களுக்குரிய நினைவுச் சின்னத்திற்கு அணிவகுப்பு மரியாதை செலுத்தப்பட்டபோது

எடுக்கப்பட்டதே இப்படம். பொது இராணுவ மயமாக்கம் எனப்படுவதற்கு அரசுத் தரப்பு சான்றாகவும், சின்னஞ்சிறு சிறுமிகளின் கைகளில்கூட ஆயுதங்களைத் திணிக்கும் அளவுக்கு ருஷ்யர்கள் சென்றுள்ளனர் என்ற குற்றச்சாட்டை வலியுறுத்துவதற்காகவும் இப்படம் பிரசுரிக்கப்பட்டது. போர்ப் பயிற்சிக்கும் இராணுவ—தேசபக்த கல்விக்கும் இடையே நிலவுகின்ற மெய்யான வேறுபாட்டை வேண்டுமென்றே இருட்டடிப்பு செய்யும் ஓர் முயற்சியே இது. இந்த வித்தியாசம் சொற்களினால் ஆன தல்ல: ஆனால், முற்றிலும் எதிரான கருத்தம்சங்களாகும்.

இதை விளக்கிக் கூறும் உண்மைகள் சில இதோ. அமெரிக்க சஞ்சிகையான லீல்ட் அமெரிக்காவில் பராயமடைந்தோர் குழுவொன்றுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுவதைப் பற்றி விரிவாகப் பிரசுரித்திருந்தது. இச் சஞ்சிகை, கடற்படை உத்தியோகத்தரும்—சார்ஜெண்டுமான ஒரு பெண்மணிக்கு இடமளித்தது. அவர் பின்வருமாறு கூறினார்: "கடற்படைக்குத் திரட்டப்படும் ஆட்களைப் போன்றே அவர்களை நடத்தினேன், அதிகாரிகளுக்குத் தயக்கமன்றி மரியாதை செய்யுமாறு கோரினேன். இல்லாவிட்டா அவர்கள், கஷ்டத்துக்குள்ளாவார்கள்". இது, கசப்பான அனுபவத்தில் தனது பங்கைப் பெற்ற

பத்துவயதுச் சிறுவன் நிருபரிடம் பின்வருமாறு கூறியது ஏன் என்பதை விளக்குகிறது. "அவனைக் கோபமூட்டுவதற்குப் பதிலாக சாவது மேல்".

பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்காக சோவியத் யூனியனில் அத்தகைய வகுப்புகள் நடத்தப் படுவதை எவரும் நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாது. ஏனெனில், இது போன்ற விஷயம் ஓர் குற்றமாகவே இங்கு கருதப்படுகிறது, உண்மையில் யுத்தப் பிரச்சாரம் செய்வதும் ஏனைய மக்கள்பால் வெறுப்பைத் தூண்டுவதும் சோவியத் யூனியனில் சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

குழந்தைகள் ஆயுதங்களை ஏந்துவதை நீக்க வேண்டிய நிலைமை பற்றிய சர்வதேச சட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்பது குறித்த உங்களின் சோதனைகளைப் பொறுத்தவரை, இக் குறிக்கோளுக்கு சோவியத் யூனியனின் சமாதான முன் முயற்சிகளும், சமுதாயத்தின் வாழ்விலிருந்து யுத்தத்தை என் றென்றைக்கும் முடிவு கட்டுவதற்கான அதன் அபிலாஷையும் பிராந்திய மோதல்களை அரசியல் மார்க்கங்கள் மூலமே தீர்க்க வேண்டும் என்ற அதன் யோசனைகளும் பணிபுரிகின்றன. இதுவொன்றே எதார்த்தமான மார்க்கம்.

✱

வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்சனைகள்

அஹமத் ஸ்கந்தரோவ்
சோவியத் விஞ்ஞானங்கள் பேரவையின்
இணை உறுப்பினர்

பொருளாதார விடுதலை-ஓர் அதீயவசரமான கடமை

முன்னைய காலனிகள், அரைக் காலனிகளின் பொருளாதார விடுதலை, உலகின் இப்பகுதியில் தலையாய அரசியல், சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது; இது மிகவும் விக் கலான நிலைமைகளில் முன்செல்கிறது. உடனடியான, நீண்டகாலத் தீர்வுகளை அவசியப்படுத்துகின்ற மிகப் பெரும் சிரமங்களுக்கும் அது முகங்கொடுத்துக்கிறது.

வளர்முக நாடுகள் பலவற்றில் பொருளாதார நிலைமை மிகவும் முனைப்பானதாக இருக்கிறது. எண்பதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் விமோசனமடைந்த நாடுகளின் நபர் வீத மெய் வருமானங்கள், வளர்ச்சியுற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளில் இருந்ததைவிட 11 தடவைகள் குறைவானவையாய் இருந்தன. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த இடைவெளிகணிசமாக விரிவடைந்திருக்கிறது. வளர்முக நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதங்களில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வீழ்ச்சி காணப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் பலவற்றில், அரசியல்

சுதந்திரம் வென்றெடுக்கப்பட்டதன் பின்னரான ஆரம்ப ஆண்டுகளில், தொழில்துறை உற்பத்தியின் வருடாந்த அதிகரிப்பு ஒன்பது சதவீதத்தை எட்டியது; 1980க்கும் 1984க்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில், திட்டமிடப்பட்ட 7 சதவீதத்திற்கு எதிராக, 1.3 சதவீதம் மாத்திரமே சராசரி வருடாந்த பொருளாதார வளர்ச்சி வீதங்கள் காணப்பட்டன. இதை ஏற்படுத்தியது எது?

விமோசனமடைந்த நாடுகள் தற்போது முகங்கொடுக்கும் சிரமங்களின் முக்கியமான ஊற்றுக்கண், அந் நாடுகளது வாழ்

வில் எல்லாத் துறைகளிலும் இன்னமும் முனைப்பாக உணரப்படுகின்ற கலோனியல் கடந்த காலத்திலிருந்தே முகிழ்கின்றது என்பதை பகுப்பாய்வு காட்டுகிறது.

இரட்டைப் போக்கு

முன்னைய காலனிகள், அரைக் காலனிகளின் பொருளாதார விடுதலை, ஓர் இரட்டைப் போக்குடையது; ஒன்று, தமது தேசியப் பொருளாதாரங்களை ஸ்தாபிப்பது மற்றும் வலுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட உள் முனைப்பு; இரண்டாவது - வெளி முனைப்பு. இதன் நோக்கம், விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் தேசியப் பொருளாதாரங்களது பல்வேறு துறைகளில் ஏகாதிபத்திய ஏக போகங்களின் ஆதிக்கத்தை வெற்றிகொள்வதாகும். இந்த ஆதிக்கம், இந் நாடுகளின் உற்பத்திச் சக்திகள் மீது மிகக் கொடிய விளைவை ஏற்படுத்துகிறது. பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளை ஸ்தூலமாக மதிப்பீடு செய்யும் மேலைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூட, பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் அரசுத் தொழிலகங்களை வங்குரோத்து நிலைக்குத் தள்ளுகின்றன; தொழில்துறையில் வளர்ச்சியற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளின் பொருளாதாரங்களுடன் அவற்றைத் தளையிடுகின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

ஏகாதிபத்தியத்தின் நிதி மற்றும் பொருளாதார ஒடுக்கு முறையிலிருந்து விடுவிப்பது, முன்னைய காலனிகள் மற்றும் அரைக் காலனிகளின் பொரு

ளாதார விடுதலைக்கும் சுயாதீனமான வளர்ச்சிக்கும் ஓர் தீர்க்கமான முன் நிபந்தனையாக இருப்பதால், அது, இன்றையக் கட்டத்தில் வளர் முக நாடுகளுக்கு அதியவசரமான கடமையாக மாறுகிறது. இது பொருளாதாரக் கடமை மாத்திரமல்ல; ஆனால் சர்வ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமூக, அரசியல் குறிக்கோளுமாகும்; இதனைச் சாதிப்பது, வளர்முக நாடுகளில் அனைத்து முற்போக்குச் சக்திகளுக்கும் ஜிவாதாரமானது. ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டலின் அனைத்து வகையினங்களுக்கும் எதிரான, ஏகபோக மூலதனத்தின் மீதான சார்பு நிலையின் அனைத்து வடிவங்களுக்கும் எதிரான நோக்க முடைய அவற்றின் ஏகாதிபத்திய - விரோத ஐக்கியத்துக்கு அதுவே அடிப்படை. நவகாலனித்துவத்தின் சித்தந்தவியலாளர்கள், முன்னைய காலனிகள் மற்றும் அரைக்காலனிகளின் பொருளாதார விமோசனப் போக்கின் சமூக-அரசியல் அம்சத்தை உதாசினம் செய்வதாலும், இவ்விஷயம் முழுவதையும் இப்பிரச்சனையின் சில தொழில்நுட்ப, பொருளாதார அம்சங்களின் அளவுக்குக் குறைக்க முனைவதாலும் இதை வலியுறுத்துவது அவசியமாகிறது. இந்நாடுகளின் பின்தங்கிய பொருளாதார, விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்ப நிலைமை அவற்றின் பொருளாதாரச் சார்புநிலைக்குத் தவிர்க்க முடியாத வகையில் இட்டுச் செல்கிறது. சமூக அமைப்புகள் என்ற வகையில் முதலாளித்துவமும் ஏகாதிபத்தியமும் இதற்குக் குற்றவாளிகளல்ல என்று "நிருபணம்" செய்வதற்கு அவை முயல்கின்றன.

வளர்முக நாடுகள் பொருளாதார விடுதலையை நோக்கி எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும், கணிசமான சிக்கல்களுக்கும் கூர்மையான அரசியல் போராட்டங்களுக்கும் முகங்கொடுக்கின்றன.

பிரமையான கணிப்புகள்

சமூக, பொருளாதாரப் பின்தங்கிய நிலைமையை வெற்றிகொள்வது ஓர் நீடித்த போக்கு; அது உற்பத்திச் சக்திகளின் விரைவுபடுத்தப்பட்ட வளர்ச்சி, உழைப்பு உற்பத்தியில் கணிசமான அதிகரிப்பு, இதன் அடிப்படையில், பரந்த உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களில் உயர்வு ஆகியன சம்பந்தப்பட்ட பரிசிய பிரச்சனைகளின் தீர்வைச் சம்பந்தப்படுத்துகிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கையினது இயல்பு மற்றும் சமூகத் தன்மைக்கும், பொருளாதாரப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாண்பதற்கான வழிகள், முறைகள், மார்க்கங்களை அது சரியாக நிர்ணயிக்கும் அளவுக்கும், ஏற்படவே இப்போக்கு விரைவுபடுத்தப்பட முடியும், அல்லது, தாமதப்படுத்தப்பட முடியும்.

விமோசனமடைந்த நாடுகள் தமது பொருளாதாரங்களின் பொதுத் துறையின் வளர்ச்சியோடு தம்முடைய பொருளாதாரக் கொள்கையின் முக்கியமான திசைவழிகளை இணைக்கின்றன; நிலப்பிரபுத்துவச் சொத்துடைமை உரிமைகளை ஒழித்துக்கட்டுவதையும், தேசியத் தேர்ச்சிபெற்ற ஆள்வலுவையும் நிபுணர்களையும் பயிற்று

விப்பதையும் இணைக்கின்றன என்பதை ஐவற்றின் அனுபவம் காட்டுகிறது.

முன்னைய காலனிகள், அரைக் காலனிகளின் பொருளாதார விடுதலை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகள் அதிகரித்த அளவுக்குச் சிக்கலானவை; அவற்றின் தீர்வு உறுதியான பொருளாதாரத் திட்டங்கள் மற்றும் வேலைத்திட்டங்களை வகுப்பதுடன் வரம்புபட்டுவிடவில்லை. இப்போக்கு ஓர் ஆழமான சமூக, அரசியல் உள்ளடக்கத்தையும் பெற்றிருக்கிறது. விமோசனமடைந்த நாடுகளின் வளர்ச்சிப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதன் மீது இப்போது உருவாகிவரும் போராட்டத்தில் அது மிகவும் நெருக்கமாக இணைந்திருக்கிறது; இப்போராட்டத்தின் வெளிப்பாடானது, இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக்குள் அவை பிரவேசித்ததும் என்னென்ன செல்வாதாரங்களையும் சொத்துக்களையும் அவை கொண்டிருக்கும் என்பதன் மீது சார்ந்திருக்கிறது.

இது, பெருமளவுக்கு, ஆயுதப் போட்டியை நிறுத்துவது மீதும், இவ்விதம் விடுவிக்கப்பட்ட செல்வாதாரங்களைச் சமாதானபூர்வ நோக்கங்களுக்காக ஆற்றுப்படுத்துவது மீதும் சார்ந்திருக்கிறது.

2000-வது ஆண்டளவில் விடுதலை பெற்ற நாடுகள் என்ற பிரச்சாரத்திலிருந்து

அரசியல்
கல்வி

நவ யுகத்தின் சாராம்சம்

சகாப்தங்கள், மனிதகுலத்தின் சமூக வளர்ச்சிக்
காலகட்டங்கள்; உலக வரலாறு இந்த
யுகங்களால்தான் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சகாப்தங்களும் தோற்றங்களும்

சமூக—பொருளாதார உருவாக்கங்கள் அல்லது அவற்றின் தனித்தனிக் கட்டங்களின் வளர்ச்சியும் அப்புறப்படுத்தலுமே அது; சகாப்தங்களைத் வரலாற்றின் துணைப் பிரிவுகளாகப் பகுப்பதே அதன் அடிப்படை, ஆனால் உருவாக்கம் மற்றும் சகாப்தம் பற்றிய கருத்தமைப்புக்கள் ஒரே மாதிரியானவையல்ல. ஓர் சமூக—பொருளாதார உருவாக்கமானது உற்பத்திச் சக்திகளின் குறிப்பிட்ட மட்டத்தினாலும் பொருத்தமான உற்பத்தி

உறவுகளினாலும் சமுதாயம் ஒன்றின் சமூக அரசியல், கலாசார வாழ்வின் குறிப்பிட்ட கட்டமைவினாலும் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறது. ஓர் உருவாக்கத்தின் சமூக—பொருளாதார வளர்ச்சியானது பொதுவான நெறிமுறைகளைத் தெரிந்து கொள்வது வர்க்க சக்திகளின் பரஸ்பர உறவு அல்லது சமநிலையை எம்மாஸ் தீர்மானிப்பதைச் சாத்தியமாக்குவதில்லை; எந்த வர்க்கம் வரலாற்று பூர்வ முன்முயற்சியைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தீர்மானிப்பதைச் சாத்தியமாக்குவதில்லை. அது போலவே உருவாக்கம் பற்றிய பொதுவான கருத்தமைப்பும் கூட,

வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஸ்தூலமான வடிவங்களையும் புரட்சிகரக் கட்சியின் பேசுத்தந்திரவியலையும் வகுக்கவும், பல்வேறு அரசியல் இயக்கங்களையும் அவற்றின் இடையுறவுகள் மற்றும் முரண்பாடுகளையும் வகைப்படுத்தவும் அனுமதிப்பதில்லை.

ஓர் உருவாக்கமும் ஓர் சகாப்தமும் காலத்தில் முழுமையாக இசைவுபடுவதில்லை. வெவ்வேறு மக்களினங்களின் வரலாற்றில் சமூக—பொருளாதார உருவாக்கங்கள், வெவ்வேறு காலங்களில் ஒன்றை யொன்று அப்புறப்படுத்துகின்றன. எனவே, உலக வரலாற்றின் ஒரே சகாப்தத்தில் சில மக்களினங்கள் ஓர் புதிய, தோன்றி வருகின்ற உருவாக்கத்தினூடாகச் செல்லும்; அதேசமயம், ஏனையவை, பழைய மடியுந்தறுவாயிலுள்ள சமூக அமைப்பினால் தொடர்ந்தும் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. சில சமயங்களில் சகாப்தங்கள் முழுவதுமே புதிய உருவாக்கத்தின் ஸ்தாபிதத்தின் மூலமும், பழைய உருவாக்கத்தின் வீழ்ச்சி மூலமும் குணம்சப்படுத்தப்படுகின்றன; எனவே, இவை மாறிச் செல்லும் சகாப்தங்கள் என்று விளக்கப்படுகின்றன. தற்போது, சோஷலிசம், முதலாளித்துவம் ஆகிய இரு சமூக—பொருளாதார அமைப்புகளும் ஒரே வரலாற்றுச் சகாப்தத்தின் வரம்புக்குள் நிலவி வருகின்றன.

சமுதாயத்திலும் பொதுவாகவே இயற்கையிலும் எல்லைகள் இருப்பதைப் போலவே, சகாப்தங்களுக்கிடையிலான எல்லைகளும் கூட நிபந்தனைக்

குரியவை, காத்திரமானவை, சார்பானவை, தனிமுழுமையற்றவை என்றாலும் அவை இருந்து வரவே செய்கின்றன என்று லெனின் குறிப்பிட்டார். இது குறிப்பாக, உன்னதமான ஈர்ப்பாற்றல் மிக்க, வரலாற்று நிகழ்வுகளுக்கு, பாரிய வரலாற்றுபூர்வ இயக்கங்களுக்குப் பொருந்துகிறது. லெனினது கூற்றுப்படி ஒவ்வொரு சகாப்தமும் தனித்துவமானது, அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கம் முனைப்பான பாத்திரத்தை வகிக்கிறது, அதன் பிரதான உள்ளடக்கத்தை நிர்ணயிக்கிறது, அதனது வளர்ச்சியின் தலையாய திசைவழியையும் உள்ளியல்பான வரலாற்று நிலவரத்தின் தனிச் சிறப்பான அம்சங்களையும் நிர்ணயிக்கிறது. உதாரணமாக, 19ம் நூற்றாண்டின்பிற்பகுதி முதல் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியானது, அதியுயர்ந்த கட்டத்தினுள், ஏகபோகங்களது ஆட்சியினால் குணம்சப்படுத்தப்பட்ட ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தினுள் அது பிரவேசிப்பதன் மூலம் வேறுபடுத்தித் காட்டப்பட்டது.

புதிய சகாப்தம்

அக்டோபர் புரட்சி, வரலாற்றில் ஓர் புதிய சகாப்தத்தைத் தொடக்கி வைத்தது; முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷலிஸத்திற்கும் கம்யூனிஸத்துக்கும் மாறிச் செல்வதை ஆரம்பித்து வைத்தது. எமது காலங்களிலும் கூட தொடர்ந்து வரும் இச் சகாப்தத்தை விளக்குகையில் லெனின் பின்வருமாறு எழுதினார், "...கம்யூனிஸ அமைப்பினது அடிப்படைகளின் ஸ்தாபிதம் தொடங்கியுள்ள உலக வர

லாற்றினது புதிய யுகத்தின் உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் வர்க்கம், இந்த யுகத்தின் முனைப்பான, தீர்மானகரமான சக்தியாக மாறியிருக்கிறது.

இது ஓர் மாறிச் செல்லும், புரட்சிகரமான சகாப்தம் என்பதே தற்போதைய சகாப்தத்தை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. இச் சகாப்தத்தின் போது பழைய சமூக-பொருளாதார உருவாக்கமான முதலாளித்துவம் புதிய ஒன்றினால், கம்யூனிஸத்தினால் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறது. முதலாளித்துவ அமைப்பிலிருந்து சில நாடுகள் வீழ்ச்சி காண்பது. பல்வேறு காலங்களில் இடம் பெறுகிறது. எனவே, ஏகாதிபத்தியத்தின் வீழ்ச்சி மற்றும் சோஷலிஸம், கம்யூனிஸத்தின் ஸ்தாபிதப் போக்கிற்கு வரலாற்று ரீதியான ஒரு முழு சகாப்தமும் அவசியப்படுகிறது.

நவீன சகாப்தம் ஏகாதிபத்திய சகாப்தம் மாத்திரமல்ல. அது தொடர்ந்தும் நிலவி வந்த போதிலும் கூட, உலகில் முழுமையான அதிகாரத்தை இனியும் நடத்த வில்லை; சகாப்தத்தின் பிரதான உள்ளடக்கத்தைக் குணம்சம் படுத்தவில்லை. இந்த உள்ளடக்கமானது ஏகாதிபத்தியச் சிதைப்பாட்டின் முன்னேற்றமான போக்கினாலும் சோஷலிஸத்தின் ஸ்தாபிதத்தினாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

ருஷ்யாவின் சோஷலிசப் புரட்சியை, சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கம் முழுமையினதும் வெற்றிக்கான ஓர் துவக்க நிலையாக லெனின் கருதினார்.

அக்டோபர் புரட்சியின் பின்னர் ஜெர்மனியிலும் ஆஸ்திரிய—ஹங்கேரியிலும் முடியாட்சிகள் சிதைவுண்டன, பெரும்பாலான நாடுகளில் பெரும் புரட்சிகர வெளிப்பாடுகளும் வேலைநிறுத்த இயக்கங்களும் அலையடித்தன.

மகத்தான அக்டோபர் புரட்சி, ஒடுக்கப்பட்ட கலோனியல் மக்களை போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதற்கு உந்தித் தள்ளியது. அதனது நேரடியான தாக்கத்தின் கீழ், ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் தேச விமோசன இயக்கத்தின் ஓர் வலிமைமிக்க எழுச்சி ஆரம்பமாயிற்று, இதன் மூலம் ஏகாதிபத்தியத்தின் கலோனியல் அமைப்பில் நெருக்கடி துவங்கியது; இது, கலோனியல் அடிமைத்தனையிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொள்வதற்கான ஒரு பாதையை அனைத்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் காட்டியது.

அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து உலகப் புரட்சிகரப் போக்கு கூடுதல் சிக்கலானதாய், பன்முக வடிவினதாய் மாறியிருக்கிறது. சர்வதேசப் பாட்டாளிகளின் வர்க்கப் போராட்டமும் தேச விமோசன இயக்கமும் ஒரு புதிய உச்சநிலையை எட்டியது. முன்னேற்றம், ஜனநாயகம், சோஷலிசத்துக்கு ஆதரவாகச் சக்திகள் கூடுதலாக வெளிப்பாடு பெற்றுள்ளதோடு, உலக அரங்கில் செயலூக்கமுடன் திகழ்கின்றன.

முதலாளித்துவத்தின் உள் முரண்பாடுகள், முதலாளித்துவ நாடுகளின் புரட்சிகர இயக்கத்தின் அடிப்படையாக

வும் ஆதாரமாவும் இருந்து வருகின்றன, அவற்றினது கூர்மைத் தன்மையின் அளவுதான், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் விடுதலைப் போராட்டத்தின் வீச்சை நிர்ணயிக்கிறது. இருந்த போதிலும் மனிதகுலம் முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷலிஸத்துக்கு முன்னேறிச் செல்லும் நியாயபூர்வமான போக்கை உண்மையிலேயே விரைவுபடுத்துகிறது, அதற்கு வாய்ப்பேற்படுத்தி இருக்கிறது.

ருஷ்யாவில் புதிய சமூக அமைப்பின் வெற்றியும் ஸ்தாபிதமும் தற்கால சர்வதேசக் கம்யூனிச இயக்கத்தை உருவாக்குவதற்கு ஓர் வலிமைமிக்க உந்துசக்தியை வகைசெய்திருக்கிறது. 1918ம் ஆண்டுக்கும் 1922ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் சுமார் 40 கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உலகில் தோன்றின. சர்வதேசக் கம்யூனிச இயக்கம், ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல் கொண்ட ஒரு சக்தியாக மாறுவதற்கு லெனின் தளராது பாடுபட்டார். அமைப்பு என்ற வகையில் சோஷலிஸம் முற்போக்கானது; ஒரு நாட்டில் வாகைகூடும் அது, யுத்தத்தைக் கொண்டு அச்சுறுத்தும் முறைமைசார்ந்த முதலாளித்துவச் சுற்றிச் சூழ்தலை உடைத்தெறியும், உலகளாவிய தன்மையை விரிவான அளவுக்குப் பெறும் என்பதை அவர் நிரூபித்தார். பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் பல நாடுகளில் வாகைகூடும், சர்வதேச சக்தியாக மாறும், உலக வளர்ச்சிப் போக்கின் மீது தீர்க்கமான தாக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்று லெனின் முன்னுணர்ந்து கூறினார்.

லெனின் ஹேஷ்யம் உணரப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாம் உலகப் போரில் (1939—1945) பாஸிஸமும் ஜப்பானிய இராணுவவாதமும் முறியடிக்கப்பட்டதன் விளைவாக, மக்கள் ஜனநாயக மற்றும் தேச விமோசனப் புரட்சிகள் வாகைகூடி, சில நாடுகளில் அவை சோஷலிஸப் புரட்சிகளாக வளர்ந்ததன் காரணமாக பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் சோஷலிஸப் பாதையை எடுத்திருக்கின்றனர். உலக சோஷலிஸ அமைப்பு தோன்றியிருக்கிறது. அக்டோபர் புரட்சியும் சோவியத் யூனியனில் சோஷலிஸ நிர்மானமும் பிரத்தியேகமாகவே ருஷ்ய இயல் நிகழ்வு என்ற முதலாளித்துவத்தைப் பரிந்துரைப்பவர்களின் குற்றச்சாட்டுகள் விவேகமில்லாதவை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் மேலும் அதிகமான நாடுகளும் மக்களும் சோஷலிஸப் பாதைக்கு மாறிச் சென்றமை, இந் நாடுகளது தொழிலாளர் வர்க்கத்தினதும் அனைத்து உழைக்கும் மக்களினதும் போராட்டத்தின் தர்க்க ரீதியான விளைவாகும், முதலாளித்துவப் பொது நெருக்கடி மேலும் உக்கிரமடைகின்ற, முரண்பாடுகள் ஆழமடைகின்ற நிலைமைகளில் இம் மாறிச் செல்லுதல் இடம்பெற்று வந்திருக்கிறது.

மூன்று கட்டங்கள்

அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பின்னரான காலகட்டம் மூன்று பிரதான கட்டங்களுக்குள் வருகிறது. இது, முதலாளித்துவப்

பொது நெருக்கடியின் வளர்ச்சி மற்றும் உலகில் சோஷலிஸத்தின் நிலைகள் வலுவடைவது ஆகியவற்றைக் கொண்ட காலகட்டமாகும். முதலாவது கட்டம் அக்டோபர் புரட்சியினுடைய வெற்றியோடு துவங்கியது. பகைமை சார்ந்த முதலாளித்துவச் சக்திகளால் சுற்றிச் சூழப்பட்டிருந்த அதேசமயத்தில், சோஷலிஸத்தை நிர்மாணிக்கும் தனியொரு சோஷலிஸ ராஜ்யம் ஜீவித்து வந்ததன் மூலம் அது குணம்சப்படுத்தப்பட்டது. அதேசமயம், மங்கோலிய மக்கள் குடியரசு முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப்பாதையை எடுத்தது. இரண்டாவது கட்டம், ஐரோப்பிய, ஆசிய நாடுகள் சிலவற்றில் சோஷலிஸப் புரட்சிகளின் வெற்றியுடனும் அங்கு உழைக்கும் மக்களது அதிகாரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டமை, சோஷலிஸ மாற்றங்களின் துவக்கம், உலக சோஷலிஸ அமைப்பின் தோற்றம் ஆகியவற்றுடனும் இணைந்திருந்தது. மூன்றாவது கட்டம் பெருந்தொகையான நாடுகளில் சோஷலிஸத்தின் வெற்றி, உலகளாவிய மட்டத்தில் சோஷலிஸத்தின் வெற்றிக்காகவும் ஏகாதிபத்திய கலோனியல் அமைப்பின் சிதைவுக்காகவும் போராடுகின்ற சக்திகளின் வளர்ச்சி, முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையில் பிரவேசித்த பல புதிய சுதந்திர நாடுகளின் தோற்றம் ஆகியவற்றினால் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறது.

லெனினின் தத்துவார்த்த கோட்பாடுகள் மீது சார்ந்த நின்ற சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தனது வேலைத்திட்டத்தில் நவீன வரலாற்று சகாப்தத்தை வரையறுத்துக் கூறியது; அக்டோபர் புரட்சியின் பின்னரான ஏழு தசாப்தங்களின்போது உலகில் இடம் பெற்றுள்ள அடிப்படை மாற்றங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டது:

“அது, முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷலிஸத்துக்கும் கம்யூனிஸத்துக்கும் மாறிச் செல்கின்ற, இரு உலக சமூக—அரசியல் அமைப்புகளுக்கு இடையே வரலாற்றுபூர்வ போட்டி நடைபெறுகின்ற ஒரு சகாப்தமாக சோஷலிஸ மற்றும் தேச விமோசனப் புரட்சிகளின், காலனியாதிக்கச் சிதைவின் ஓர் சகாப்தமாக, ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அதன் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் அடக்குமுறைக் கொள்கைக்கு எதிராகவும் சமாதானம், ஜனநாயகம் மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்துக்காகவும் சமூக வளர்ச்சியின் பிரதான இயக்கச் சக்திகள்—உலக சோஷலிஸம், தொழிலாளி வர்க்கம், கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம், புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் மக்களினங்கள், வெகுஜன இயக்கங்கள் ஆகியன—நடத்தும் போராட்டத்தின் சகாப்தமாக இருந்தது.”

சோவியத்
பத்திரிகையிலிருந்து

★ :

தலைமைத் தபால் நிலையத்தில் செய்திப் பத்திரிகையாக
பதிவு செய்யப்பட்டது.

சோஷலிஸம் தத்துவமும் நடைமுறையும்

இம்மாத சஞ்சிகையைப் பெற பின்வரும் முகவரிக்கு
எழுதுங்கள்:

சோஷலிஸம் தத்துவமும் நடைமுறையும்
சோவியத் தூதரக தகவல் பிரிவு,
27, சர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா மாவத்த,
கொழும்பு-7.